

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະຮຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 7, 8, 9, 10
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 7, 8, 9, 10
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 11, 12, 13, Christmas
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 11, 12, 13, Christmas
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ໂຢຮັນບັບຕິສໂຕຈັດຕຽມເພື່ອພຣະເຢຊູ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມາຣະໂກ 1:1-11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມາຣະໂກ 1:1-15; 6:14-29; 11:27-33

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນບັບຕິສໂຕປ່າວປະກາດເຖິງການຈັດຕຽມເພື່ອການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູ ດ້ວຍການສຳນຶກຜິດບາບ, ສແວງຫາການອະພິຍາຍບາບຈາກພຣະເຈົ້າ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ມີທາງໃດທີ່ພວກເຮົາຈະຈັດຕຽມເພື່ອການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂຢຮັນບັບຕິສໂຕໄດ້ຕຽມຕົວເພື່ອພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະຕຽມຕົວຢ່າງໃດໃນວັນນີ້.

ແຜນການສິດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ:

1. ນຳພານັກຮຽນສົນທະນາກ່ຽວກັບເທສການຫລືໂອກາດ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຈັດຕຽມຢ່າງໃດແດ່. ຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນການແຂ່ງຂັນກິລາ, ມີການສເນີແນະນຳຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ, ຫລືສິດສອນຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ, ຫລືແຕ່ງງານ ແລະອື່ນໆອີກ. ຖາມ: ເຮົາຈະຕຽມຕົວເຮົາຢ່າງໃດ? ຫລືຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້ຊິດເດຈະຕຽມຕົວຢ່າງໃດ. (ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ການຄົ້ນຄວ້າ, ຕຽມຕົວດ້ານຮ່າງກາຍ, ອ້ອນວອນອະທິຖານ.....)

ວັນນີ້ ພວກເຮົາຈະມາສຶກສາເຮືອງໂຢຮັນບັບຕິສໂຕ ແລະຄົ້ນຫາລາຍລະອຽດວ່າເພິ່ນໄດ້ຈັດຕຽມຫົນທາງ ເພື່ອພຣະເຢຊູຢ່າງໃດແດ່ ເພິ່ນໄດ້ບອກປະຊາຊົນໃຫ້ຈັດຕຽມຫຍັງແດ່.

ນີ້ຄືຂັ້ນຕອນທຳອິດຂອງການຮຽນກ່ຽວກັບຄົນໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກ ແລະວິທີທາງທີ່ປະຊາຊົນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພຣະເຢຊູ. ພວກເຮົາຈະໄດ້ສົມທຽບພວກເຮົາເອງກັບຄົນເຫລົ່ານີ້ໃນໂອກາດຕໍ່ໄປ.

ນຳພາສຶກສາພຣະຄຳພີ

2. ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 1:1 ແລ້ວກ່າວຄຳຖາມ:

ແມ່ນຫຍັງຄືຈຸດສ່ວນໃຫຍ່ ຫລືວ່າທ່ານສັນນິຖານວ່າ ເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ແນະນຳສຳຄັນໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາ? (ຕົວຢ່າງ: ພຣະເຢຊູແມ່ນຜູ້ໃດ?)

3. ເຊີນຄົນນຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 1:2-3. ເຊີນຜູ້ທີ່ສັກໃຈອ່ານ ມາລະກີ 3:1 ແລະ ເອຊາຍາ 40:3 ແລະອົບພະຍົບ 23:20. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ຖາມ: ເປັນຫຍັງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກຈຶ່ງເລີ້ມດ້ວຍຂໍ້ພຣະຄຳພີເດີມ?

4. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 1:5-8. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງທີ່ສັກໃຈອ່ານ 2 ປະຫວັດກະສັດ 1:8. ນຳພາໃຫ້ທ້ອງຮຽນສົມທຽບ ການປາກົດຂອງ ເອລີຊາ ຮ່ວມກັບ ໂຢຮັນ.

- ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຄິດວ່າໂຢຮັນບັບຕິສໂຕຈຶ່ງມີສິດອຳນາດເທົ່າທຽມກັບເອລີຊາ?
- ໃນການເປັນເໝືອນກັນນັ້ນ ມີຄວາມໝາຍຫຍັງບໍ່?
- ທ່າທິແລະຄຳເວົ້າຂອງໂຢຮັນ ໄດ້ບອກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຫຍັງແດ່?
- ພວກເຮົາຈະຄິດຢ່າງໃດ ຖ້າພວກເຮົາຫາກເຫັນຄົນຄືໂຢຮັນໃນທຸກວັນນີ້?

5. ອ່ານ ມາຣະໂກ 1:9-11. ຖາມ:

- ສຽງຈາກສວັນເວົ້າຫຍັງແດ່? ບອກພວກເຮົາວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນຜູ້ໃດ?
- ການບັບຕິສະມາຂອງພຣະເຢຊູ ມີຄວາມສຳຄັນ ໃນການແນະນຳໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກຫຍັງແດ່?

ໃຫ້ອະທິບາຍວ່າໂບດຂອງທ່ານມີພິທີການຮັບສິນບັບຕິສະມາຢ່າງໃດ? ອະທິບາຍ

6. ຫັນໄປຫາເຈ້ຍບົດຮຽນຊຶ່ງມີຫົວຂໍ້ທີ່ວ່າ “ໂຢຮັນບັບຕິສໂຕຈັດຕຽມເພື່ອພຣະເຢຊູ” ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນທຶກພວກດ້ວຍກັນ. ທັງໝົດນີ້ ແມ່ນຄຳສອນກ່ຽວກັບບັບຕິສະມາ ດ້ວຍການສຳນຶກຜິດເພື່ອຈະໄດ້ຮັບການອະພິຍໂທດ.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

7. ແບ່ງຫົວຂໍ້ນ້ອຍໃຫ້ແຕ່ລະໝວດ “ທ່ານຈະປ່າວປະກາດໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃດ?” ສົນທະນາກັນວ່າ ແຕ່ລະໝວດຈະມີປະຕິກິຣິຍາຢ່າງໃດ? ສົນທະນາກັນ.

8. ຢາຍເຈ້ຍແລະສໍດຳໃຫ້ແຕ່ລະຄົນ. ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຂຽນລົງ ສາມຄົນທີ່ຫລົງຫາຍຝ່າຍຈິດວິນຍານແລະຕ້ອງການການໝູນໃຈ, ຕ້ອງການການນຳພາ, ຕ້ອງການຄວາມພື້ນ, ແລະຕ້ອງການຄວາມພື້ນທີ່ພຣະເຢຊູນຳມາ.

9. ອະທິຖານບົດ ຕຽມຕົວນະມັສການ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 2
ເປໂຕ: ບອກພຣະເຢຊູວ່າພຣະອົງຜິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມາຣະໂກ 1:16-18;8:27-33;14:26-31,66-72;16:5-7

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມາຣະໂກ 1:16-18,29-31,35-37;3:13-16; 5:35-37; 8:27-33; 9:2-8; 11:20-25; 14:12-42, 53-72; 16:1-7

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ແມ່ນວ່າເປໂຕຈະເປັນຜູ້ປະຕິເສດພຣະເຢຊູ, ເປໂຕຍັງເປັນຜູ້ບອກວ່າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຜິດຫລາຍກວ່ານຶ່ງຄັ້ງ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ມີຈັກເທື່ອບໍ່ທີ່ພວກເຮົາບອກວ່າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຜິດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ຕິດຕາມເຖິງຄວາມສຳພັນຮະຫວ່າງເປໂຕແລະພຣະເຢຊູໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກ ແລະຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຜິດ.

ແຜນການສິດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ:

1. ຖາມ: ທ່ານສາມາດຄິດໄດ້ບໍ່ວ່າ ເວລາທ່ານໄດ້ຕົກລົງວ່າຈະເຮັດອັນໃດອັນນຶ່ງ ຫລືວ່າປະກອບສ່ວນໃນການອັນໃດອັນນຶ່ງ ພາຍຫລັງມາຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າເຮັດຫຍັງ? ເມື່ອເຂົ້າໃຈແລ້ວເຫັນວ່າການນັ້ນເໝືອຄວາມສາມາດຂອງທ່ານ.

ຫລັງຈາກທີ່ຄິດໄດ້ແລ້ວ ຄຣູກໍຈະຖາມຕໍ່ໄປອີກວ່າ ນີ້ກຽວກັບຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນພວກເຮົາບໍ່? ອີກອັນນຶ່ງຈຶ່ງວ່າໄວ້ຈັກສອງສາມນາທີ ເພື່ອນັກຮຽນຈະໄດ້ຕຽມຄຳເວົ້າ.

ໃນບົດຮຽນທີສອງຂອງພວກເຮົານີ້ ແມ່ນກຽວກັບການຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຮຽກເອີ້ນຂອງພຣະເຢຊູ ໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກ, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນເປໂຕສາວິກຜູ້ທີ່ຖືວ່າເປັນຕົວເດັ່ນ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນວ່າລາວເວົ້າໃຫ້ພຣະເຢຊູວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ຜິດ. ແລະຫລັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ຖາມພວກເຮົາໄປດ້ວຍວ່າພວກເຮົາເຄີຍເປັນເໝືອນເປໂຕບໍ່ ຖ້າຄື ຄືຢ່າງໃດ?

ນຳສຶກສາພຣະຄຳພີ

2. ອ່ານພຣະທັມມາຣະໂກ 1:16-18 ຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າພຣະທັມຕອນນີ້ ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຮຽກເອີ້ນເອົາສາວິກທັນໃດນັ້ນພວກເຂົາກໍຕອບສນອງໃນການເອີ້ນນັ້ນຢ່າງວ່ອງໄວ. ຖາມ: ພວກເຮົາຄິດຢ່າງໃດໃນການຕອບ

ສນອງໄວວາເຊັ່ນນັ້ນ? ທ່ານຄິດວ່າພວກເຂົາເຈົ້າທຳຖືກແລ້ວບໍ່? ຖ້າບໍ່ຖືກ ຄວນຈະເປັນເວລາໃດທີ່ພວກເຂົາເຂົ້າຈະຕອບການຮຽກເອີ້ນນັ້ນ?

ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ລູກາ 14:28-33 ແລ້ວກໍຖາມຄຳຖາມ: ມີຜົນສະທ້ອນຫຍັງບໍ່ໃນການຕັດສິນໃຈຢ່າງວ່ອງໄວໃນການຮັບຕອບສນອງທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະເຢຊູນີ້?

ຊີ້ແຈງໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນໃນເຈ້ຍບົດຮຽນໃນຫົວຂໍ້ທີ່ວ່າ “ພຣະເຢຊູຊົງເລືອກເອົາເປໂຕ” ການຕອບສນອງຂອງທ່ານຈະເປັນເໝືອນເປໂຕບໍ່? (ວ່ອງໄວແລະມີຣາຄາສູງຫລາຍ) ຫລືວ່າຖ້າທ່ານຫາກສັດຊີ້ພໍ, ທ່ານຈະສາມາດເວົ້າໄດ້ແດ່ບໍ່ວ່າ ທ່ານຍັງເປັນສາວິກທີ່ຍັງໃຊ້ໄດ້ຢູ່ ຫລືເປັນສາວິກຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນເອງ. ຖ້າພໍເປັນໄປໄດ້ໃນຫ້ອງຮຽນຂອງເຮົາຈະມີຜູ້ແບ່ງປັນໄດ້ແດ່ບໍ່? ໃຫ້ໂອກາດແກ່ນັກຮຽນທີ່ຢາກແບ່ງປັນປະສົບການ.

3. ອ່ານມາຣະໂກ 8:27-33 ອ່ານດັງໆ. ແລ້ວກໍອະທິບາຍໂດຍອີງຕາມເຈ້ຍບົດຮຽນ. ຊຶ່ງມີຢູ່ 4 ຈຸດດ້ວຍກັນ. ຖ້າຜູ້ໃດຫາກເຂົ້າໃຈຜິດພຣະອົງພຣະອົງຈະແກ້ໄຂທັນທີ. ທຸກວັນນີ້ກໍຍັງມີຫລາຍຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈຜິດ ພຣະອົງວ່າຕົວຈິງພຣະອົງແມ່ນໃຜ? ບາງຄົນກໍຄິດວ່າແມ່ນແລ້ວຕ້ອງໄປຫາພຣະເຢຊູເພາະຈະໄດ້ສະມາຊິກໃນໂບດມາເປັນລູກຄ້າຂອງເຮົາ. ເຂົາກໍເລີຍພາດເປົ້າໄປ.

ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງອີກແດ່ທີ່ຄົນເຂົ້າໃຈຜິດພຣະເຢຊູ? ຈະປັບແນວຄິດຕົນເອງຢ່າງໃດເພື່ອຈະໃຫ້ສອດຄ້ອງກັບແນວຄິດແລະແຜນການຂອງພຣະເຢຊູ?

ອະທິບາຍ: ເປໂຕມີແນວຄິດຜິດກັບພຣະເຢຊູເພາະລາວບໍ່ມັກໃນແຜນການຂ້າງໜ້າຂອງພຣະເຈົ້າ. ແມ່ນຫຍັງອີກແດ່ທີ່ພວກເຮົາບໍ່ມັກແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຊີວິດຂອງພວກເຮົາ? ຫລືໃນຊີວິດຂອງຄົນທີ່ເຮົາຮັກ? ເພາະບໍ່ເໝາະສົມກັບຄວາມຄິດຂອງເຮົາທີ່ເຮົາມັກ.

ບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍບໍ່ຢາກເຊື່ອຟັງ ຫລືວ່າບໍ່ເຫັນພ້ອມໃນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ-ທີ່ມີຕໍ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ແລະຕໍ່ຜູ້ອື່ນ--ຈິ່ງໃຫ້ເຫດຜົນວ່າເຮົາບໍ່ເຫັນພ້ອມຢ່າງໃດຫລືບໍ່ຢາກເຊື່ອຟັງຢ່າງໃດ?

4. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 14:26-31, 66-72

ຖາມ: ຄຣິສຕຽນປະຕິເສດພຣະເຢຊູໃນທາງໃດອີກແດ່?

5. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 16:5-7 ຖາມ: ໃນຂໍ້ 7 ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງບົ່ງຊີ້ເປໂຕແລະຜູ້ອື່ນເດເພິ່ນເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ບົ່ງຕົວ?

ອ່ານ ໂຢຮັນ 21:15-19 ຖາມ: ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງສົນທະນາແຕ່ກັບເປໂຕ? ລາວມີຄວາມສໍາຄັນຫຍັງ
ຫລາຍແທ້ບໍ່?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

6. ຈຶ່ງສົນທະນາກັບນັກຮຽນ ໃນຄໍາຖາມໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ. ສຸດທ້າຍ ຈຶ່ງຖາມນັກຮຽນວ່າ “ທ່ານຈະເວົ້າວ່າ
ພຣະເຢຊູຜິດຢູ່ບ່ອນໃດ?”

7. ອະທິຖານບົດ ຕຽມຕົວນະມັສການ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ: ພວກເຂົາເປັນພວກທຳອິດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມາຣະໂກ 1:19-20; 3:13-17; 10:35-45

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມາຣະໂກ 1:16-20; 3:13-17; 5:35-37; 9:2-8; 10:35-45; 14:32-42

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ແມ່ນວ່າຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ ຈະຕິດຕາມພຣະເຢຊູຢ່າງໃກ້ຊິດຫລາຍປານໃດກໍຕາມ, ພວກເຂົາເຈົ້າຍັງກໍຍັງຕ້ອງການດັດແປງແລະຄຳແນະນຳຈາກພຣະເຢຊູເພື່ອການຮັບໃຊ້ຢູ່.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນກ່ຽວກັບການຮັບໃຊ້ພຣະເຢຊູແລະຜູ້ອື່ນ

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຕິດຕາມໃນຄວາມສັມພັນຂອງຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ ໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກ ແລະຕັດສິນໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ຕາມຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູ.

ແຜນການສິດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ

(1) ເຊື່ອເຊີນໃຫ້ທຸກຄົນຄິດນຳກັນກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່ໃນຖານະທີ່ວ່າພວກເຮົາມີຄວາມສາມາດແລະມີຄວາມຮູ້. ໃນເວລາອັນສັ້ນໆນີ້ພວກເຮົາຈະຖາມກັນກ່ຽວກັບເນື້ອທີ່. ທ່ານຮູ້ຈັກເນື້ອທີ່ບໍ່? ເນື້ອທີ່ແມ່ນຫຍັງ? ຄຣູຈະອະທິບາຍແບບລວມໆ. ຫລືວ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ໃນຫ້ອງອະທິບາຍກໍໄດ້.

ຖາມຕໍ່ໄປອີກ:

- ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ບໍ່ກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ?
- ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຫລັກຄວາມເຊື່ອແລະກ່ຽວກັບພາກປະຕິບັດບໍ່?
- ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບການຕິດຕາມພຣະເຢຊູບໍ່?

ໃຫ້ເວລານັກຮຽນຈັກໜ້ອຍໜຶ່ງ

- ທ່ານຮູ້ສຶກຢ່າງໃດເມື່ອທ່ານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮຽນ?

ໃນບົດຮຽນນີ້ ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາກ່ຽວກັບສາວິກສອງຄົນຂອງພຣະເຢຊູຄື ໂຢຮັນແລະຢາໂກໂບ. ສອງຄົນນີ້ຈະໃຫ້ປະສົບການແກ່ພວກເຮົາ ແລະຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງການຮັບໃຊ້ພຣະພຣະເຢຊູແລະຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນຫລາຍຂຶ້ນ.

ນຳພາສຶກສາພຣະຄຳພີ

(2) ເຊີນໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 1:19-20 ແລະອີກຜູ້ໜຶ່ງໃຫ້ອ່ານ 3:13-17. ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ ທັນທີທັນໃດເມື່ອຖືກເອີ້ນພວກເຂົາກໍປະລະເຮືອ, ຄົນງານ, ແລະບົດາຂອງເຂົາແລະ

ຕາມພຣະເຢຊູໄປ. ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງພວກເຂົາ? ໃນພຣະຄໍາພິຕອນນີ້ຊື່ໃຫ້
ພວກເຮົາເຫັນຫຍັງແດ່?

ຈະເປັນການດີຢູ່ບໍ່ຖ້າພວກເຮົາຫາກປະລະໜ້າທີ່ຂອງພວກເຮົາແລ້ວຫັນມາຕອບສນອງໃນການຮຽກ
ເອີ້ນໃຫ້ມາຮັບໃຊ້ພຣະເຢຊູ? ເປັນຫຍັງ?

ໝາຍເຫດ: ມາຣະໂກ 3:17 ກ່າວວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງປະທານຊື່ໃໝ່ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ທັງສອງຄົນ
ນີ້ມີຊື່ວ່າ“ລູກສຽງພ້າຮ້ອງ”
ຊື່ຫລິ້ນມີຜົນສະທ້ອນຫຍັງແດ່ບໍ່? ແນ່ນອນໃນໂອກາດຕໍ່ໄປພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນ.

(3) ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 10:35-41 ແລ້ວຖາມ: ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ ຖາມຄໍາຖາມຕໍ່ພຣະເຢຊູ
ຢ່າງນັ້ນແມ່ນພວກເຂົາເຈົ້າເຫັນພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ? (ຜູ້ນຶ່ງຂໍຢູ່ເບື້ອງຂວາ ຜູ້ນຶ່ງຂໍນັ່ງຂ້າງຊ້າຍ) ທ່ານ
ຄິດວ່າຄົນທຸກມື້ນີ້ມີແບບນີ້ຢູ່ບໍ່? ຖ້າມີຢ່າງນີ້ທ່ານຄິດວ່າເຂົາເຫັນພຣະເຢຊູເປັນຢ່າງໃດ?

ນໍາພາທ້ອງຮຽນໃຫ້ສົນທະນາຕາມເຈ້ຍບົດຮຽນ “ເວລາພວກເຮົາຫາກມີຄວາມຄິດ ມີຄວາມປາຖ
ນາຂອງເຮົາເອງແລ້ວ ເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດຕໍ່ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ? ເຮົາຈະອະທິຖານຢ່າງໃດຕໍ່
ພຣະອົງ?” ແລະແຜນການໃນແຜ່ນດິນສວັນຂອງພຣະເຈົ້າເດພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ?

ຕໍ່ໄປຖາມນັກຮຽນຫລືໃຫ້ນັກຮຽນອະທິບາຍຄໍາວ່າ “ການບັບຕິສະມາແມ່ນຫຍັງ”
ສາວິກຂອງ ພຣະເຢຊູຖືກຮຽກເອີ້ນມາໃຫ້ຖວາຍຕົວ. ການບັບຕິສະມາສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນ
ຫຍັງແດ່? ຜູ້ທີ່ຮັບບັບຕິສະມາຈະໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດແດ່? ຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອທຸກຄົນຄວນຈະ
ຮັບບັບຕິສະມາຫລືບໍ່?

(4) ອ່ານມາຣະໂກ 10:42-45 ແນະນໍານັກຮຽນໃຫ້ຄິດເຖິງຜູ້ນໍາທີ່ມີອໍານາດ (ນອກຈາກນັກການ
ເມືອງ) ຖາມ: ຄົນເຫລົ່ານີ້ ພວກເຂົາມີອໍານາດເຂົາເຮັດຫຍັງແດ່? ຖ້າເປັນໄປໄດ້ໃຫ້ຂຽນລົງໃນ
ກະດານ. ແລ້ວຖາມຕໍ່ໄປອີກ: ສໍາລັບຜູ້ນໍາຄຣິສຕຽນຂອງພວກເຮົາເດ ອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າສອນ
ພວກເຮົາຢ່າງໃດແດ່?

ພວກເຮົາຄິດວ່າຢ່າງໃດ? ທ່ານນັກຜູ້ນໍາປະເພດໃດ? ສົນທະນາ.....

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈໍາວັນ.

5. “ ຖ້າຄວາມສັມພັນຂອງຄຣິສຕຽນບໍ່ມີໃນຕົວຂອງຜູ້ນໍາແລ້ວກໍຈົ່ງເຊົານໍາ. ຜູ້ນໍາຄຣິສຕຽນກໍຄືຄວາມສັມ
ພັນຮະຫວ່າງຜູ້ນໍາແລະຄຣິສຕຽນ ”

6. ອະທິຖານຕຽມຕົວນະມັສການພຣະເຈົ້າ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ເລວີ: ຕ້ອນຮັບຄົນນອກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມາຣະໂກ 2:13-17
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມາຣະໂກ 2:13-17
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ອົງພຣະເຢຊູຍອມຮັບເອົາຄົນເລວີຢ່າງເປີດເຜີຍຊຶ່ງທົ່ວໜ້າສາສນາ ຜູ້ອື່ນບໍ່ຍອມພິຈະຣະນາຮັບເອົາຄົນນອກຢ່າງນີ້ເດັດຂາດ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າໃນຂ່າວປະເສີດນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າໃຫ້ຮັບເອົາຄົນ ຢ່າງນັ້ນຫລື ບໍ່?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອບອກເຖິງຄວາມສຳພັນຂອງຄົນເລວີກັບອົງພຣະເຢຊູ ແລະເພື່ອຕັດສິນ ໃຈວ່າຈະເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງອົງພຣະເຢຊູທີ່ພຣະອົງຮັບເອົາຄົນນອກຊຶ່ງຄົນ ອື່ນບໍ່ຍອມຮັບເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ໃນປຶ້ມມາຣະໂກເຫັນວ່າຄຳເວົ້າ, “ໃນທັນໃດນັ້ນ” ໄດ້ໃຊ້ເລື່ອຍໆເພາະເປັນເລື່ອງເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງວ່ອງໄວໃນ ປຶ້ມນີ້. ສິ່ງນີ້ໄດ້ມີພາກສ່ວນໃນພາຣະກິດອັນສຳຄັນໃນຊີວິດຂອງອົງພຣະເຢຊູ.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນເອົາຊີໂມນ (ເປໂຕ) ແລະອັນເດອາ “ໃນທັນໃດນັ້ນ” ພວກເຂົາກໍຕິດຕາມພຣະ ອົງໄປ (ມຣກ 1:17-18). ພຣະອົງໄດ້ເຫັນໂຢຮັນແລະຢາໂກໂບ “ໃນທັນໃດນັ້ນ” ພຣະອົງກໍໄດ້ເອີ້ນເອົາພວກເຂົາໃຫ້ຕິດຕາມໄປ (1:19-20). ໃນ ປຶ້ມມາຣະໂກໄດ້ບອກວ່າຄົນພວກນີ້ເມື່ອໄດ້ຍິນອົງພຣະເຢຊູເອີ້ນແລ້ວ “ໃນທັນໃດນັ້ນ” ພວກເຂົາກໍເຊື່ອຟັງແລະຕາມໄປ.

ເຫັນວ່າບັນຫາຂອງການມາຫາອົງພຣະເຢຊູຢ່າງວ່ອງໄວນັ້ນເປັນສິ່ງແປກ ເພາະເປັນການຕໍ່ຕ້ານຂອງພວກທົ່ວໜ້າສາສນາ. ການເອີ້ນເອົາເລວີນັ້ນເຫັນວ່າເປັນບັນຫາລະຫວ່າງພວກນັກທັມຈິ່ງຍົກເປັນຄຳຖາມຫ້າປະການໃນຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້ (2:7, 16, 18, 24; 3:4). ຄຳຖາມດັ່ງກ່າວນັ້ນເຮັດໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະ ຫວ່າງອົງພຣະເຢຊູແລະພວກນັກທັມຢ່າງແຈ້ງຂາວ.

ໃນບົດຮຽນທີ 3 ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນເຂົ້າໃຈຜິດໃນການຮັບໃຊ້ຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ໃນບົດນີ້ເຫັນວ່າພວກທົ່ວໜ້າສາສນາ ຄືພວກນັກທັມກໍເຂົ້າໃຈຜິດເຖິງການຮັບໃຊ້ຂອງອົງພຣະເຢຊູຄືກັນ. ຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນປາຖນາຢາກຢູ່ກັບອົງພຣະເຢຊູເມື່ອ ພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງອານາຈັກຂຶ້ນໃໝ່. ໃນຕົ້ນບົດທີ 3:6 ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າພວກທົ່ວໜ້າສາສນາມີຄວາມຕັ້ງໃຈຈະຂ້າອົງພຣະເຢຊູ.

ມັນເປັນສິ່ງອັນຕະລາຍເມື່ອບໍ່ເຂົ້າໃຈກັນຄືເມື່ອອົງພຣະເຢຊູເອີ້ນເອົາຄົນເລວີ, ກິນເຂົ້າຮ່ວມໂຕະ ແລະພວກທົ່ວໜ້າສາສນາ ເຫັນວ່າເປັນການຜິດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກັບຄົນບາບຜູ້ຊຶ່ງບໍ່ສົມຄວນເຂົ້າມາໃຫ້ເຫັນພາບພົດໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ.

ເມື່ອມາສຶກສາໃນຂໍ້ຕ່າງໆນີ້ແລ້ວ ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຍົກຄຳຖາມຂຶ້ນມາວ່າພວກເຮົາມີບ່ອນຫວັງໃນບ້ານ, ໃນໂບດ, ໃນກຸ່ມສຶກສາພຣະຄັມພີ, ແລະໃນໃຈທີ່ຈະໃຫ້ຄົນຜິດບາບຜູ້ບໍ່ດີບໍ່ລົມຄວນ ເຂົ້າມາຮ່ວມໄດ້ບໍ່? ເປັນການງ່າຍທີ່ຈະຮັບເອົາຄົນເໝືອນຕົວເຮົາມາຮ່ວມ ແລະສ່ວນຄົນແຕກຕ່າງນັ້ນທ່ານຈະຍອມໃຫ້ເຂົາເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ບໍ່?

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ໃນບົດຮຽນນີ້ໃຫ້ແບ່ງຄົນເປັນສອງກຸ່ມສູດແລ້ວແຕ່ຈຳນວນສະມາຊິກໃນຫ້ອງຂອງທ່ານ. ໃຫ້ກຸ່ມທີ່ຢູ່ກັບຄຣູສອນ ແລະຄຣູສອນນັ້ນໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ສິດສອນກຸ່ມນຶ່ງນີ້ຫລາຍຈົນໃຫ້ທຸກຄົນເຂົ້າໃຈບົດຮຽນດີ ສ່ວນກຸ່ມທີສອງນັ້ນຄຣູສອນໃຊ້ເວລາສອນສັ້ນໆອະທິບາຍບົດຮຽນ. ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງາຍສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ຮຽນຕໍ່ທຸກໆຄົນຟັງ. ທັງສອງກຸ່ມນີ້ຈະຮູ້ສຶກຢ່າງໃນເວລາພວກເຮົາມາລາຍງານ. ໃຫ້ບອກວ່າວັນນີ້ອົງພຣະເຢຊູສອນເຖິງພວກໃນແລະພວກນອກ.
2. ເຊິນໃຫ້ຄົນໃນຄົນນຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 2:13-14, ກ່າວວ່າ, ເມື່ອອົງພຣະເຢຊູສະເດັດໄປພຣະອົງຊົງທອດພຣະເນດເຫັນຄົນເລວີ, ແຕ່ຫລາຍເທື່ອພວກເຮົາບໍ່ມອງເຫັນແຕ່ລະຄົນ. ເຮັດແນວໃນພວກເຮົາຈິ່ງບໍ່ເຫັນຄົນຢູ່ໃນຖ້ຳມາກາງພວກເຮົາ? ໃຫ້ບອກວ່າພວກສາວິກທີ່ເປັນຄົນຫາປານັ້ນພວກເຂົາສາມາດກັບໄປຫາວຽກເກົ່າຍາມໃດກໍໄດ້ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປ, ແຕ່ເລວີບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ.
3. ໝາຍເຫດ ຄົນເລວີເຫັນວ່າເປັນຄົນນອກແລະພວກເຮົາຖືວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ລົມຄວນເຂົ້າມາຮ່ວມໃນກິຈ ການຕ່າງໆໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາໄດ້. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນແບ່ງປັນຜູ້ໃດເປັນຄົນນອກແລະຄົນໃນຖ້ຳມາກາງພວກເຮົາ? ຕັ້ງເປັນຄຳຖາມຂຶ້ນວ່າ, ພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ຕັດສິນໃຈຕິດ ຕາມອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຢ່າງໃດ? ຖາມອີກວ່າ, ມີສິ່ງໃດດຶງດູດຈິດໃຈແລະຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາວ່າແມ່ນໃຜເປັນຄົນນອກແລະບໍ່ໃຫ້ຮັບເອົາເຂົ້າມາຮ່ວມໄດ້? ເຊິນໃຫ້ທຸກຄົນໃນຫ້ອງອອກຄວາມຄິດເຫັນແລະແບ່ງປັນໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ຍິນ.
4. ບອກໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 2:15-16. ກ່າວວ່າພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ມີຊື່ສຽງໃນການເປັນຄົນຮັກສາພຣະບັນຍັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ຄືຮັກສາກົດຂອງພວກຢິວຊຶ່ງພວກເຂົາຄິດວ່າເຮັດໃຫ້ເປັນຄົນບໍ່ຮິສຸດ. ມີອັນໃດບໍ່ພວກເຮົາຖືວ່າຈຳເປັນຕ້ອງຮັກສາພຣະບັນຍັດເພື່ອຕົນເອງຈະກາຍເປັນຄົນສິນທັມ? ບອກໃຫ້ທຸກຄົນອອກຄວາມຄິດເຫັນ.
5. ເຊິນໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 2:17. ຕັ້ງຄຳຖາມ, ຄວາມໝາຍທີ່ອົງພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ “ເຈັບ” ນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? ຖ້າພວກເຮົາເປັນຄົນເຊື່ອແລ້ວການເຈັບປວດນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນນຳເຮົາຢູ່ບໍ່? ເປັນແນວໃດ?
6. ການຮັບເອົາຄົນອື່ນນັ້ນມີຄວາມໝາຍແນວໃດ? ຂ່າວປະເສີດແລ້ວແມ່ນເພື່ອຄົນທຸກຊາດທຸກພາສາບໍ່? ຫລືມີແຕ່ເຮົາເທົ່ານັ້ນສົມຄົນໄດ້ຮັບ?
7. ຄຳເວົ້າວ່າ ຄົນເກັບພາສີນັ້ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງອະທິບາຍຕໍ່ຄົນໃນສມັຍຂອງມາຣະໂກ. ທຸກຄົນຮູ້ຈັກວ່າຄົນຢ່າງນັ້ນເປັນຄົນບາບແລະເປັນຄົນນອກ. ໃນທຸກວັນນີ້ມີຄົນແນວໃດທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງອະທິບາຍເພາະທຸກຄົນຮູ້ວ່າຄົນຢ່າງນັ້ນເປັນຄົນບາບ ຄົນນອກ?
8. ອ້ອນວອນບົດໃຫ້ຄົນທຸກໆຄົນເຫັນໃຈກັນ ແລະຍອມຮັບເອົາຄົນນອກເໝືອນຢ່າງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນໃນບົດຮຽນວັນນີ້.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ຄົນເສຍຈິດ: ບົດປ່ອຍຈາກອຳນາດຂອງຜີມານ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມາຣະໂກ 5:1-20
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມາຣະໂກ 5:1-20
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ອົງພຣະເຢຊູບົດປ່ອຍຜູ້ຊາຍຄົນນຶ່ງຈາກອຳນາດຂອງຜີມານ ແລະ ພຣະອົງຊົງສັ່ງໃຫ້ກັບບ້ານໄປບອກສິ່ງພຣະອົງໄດ້ຊ່ອຍລາວ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຈາກອັນໃດທີ່ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູບົດປ່ອຍທ່ານ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອບອກເຖິງການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງຄົນທີ່ຜີເຂົ້າ ແລະ ເພື່ອບອກເຖິງວ່າມີສິ່ງໃດບໍ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການອົງພຣະເຢຊູບົດປ່ອຍ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍິນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພັດທະນາທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະ ການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະ ໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ໃນປຶ້ມມາຣະໂກ ເວລາອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດລົງເຮືອຂ້າມທະເລຄາເລລີເປັນເຮືອງສຳຄັນ. ເພາະຝູງຊົນຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນ, “ພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ” (ມຣກ 1:1), ມາຣະໂກບອກໃຫ້ຮູ້ ຈັກເຖິງລັກສະນະຂອງອົງພຣະເຢຊູ ຕາມຝູງຊົນໄດ້ເວົ້າວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເມຊີອານເພາະສິ່ງທີ່ພຣະ ອົງໄດ້ກະທຳ. ສິ່ງນີ້ເຂົ້າໃຈໄດ້ງ່າຍທີ່ສຸດເພາະຊາຍຄົນນຶ່ງທີ່ຢູ່ຟາກທະເລຂ້າງນັ້ນຜູ້ຜີເຂົ້າສິ່ງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍຂອງອົງພຣະເຢຊູໃນຊີວິດ.

ເຮືອງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ (4:35-41) ແລະເຮືອງນີ້ໃນມາຣະໂກ 5:1-20 ເຫັນວ່າໜ້າຢ້ານຄືກັນ. ເຮືອງ ກ່ອນນັ້ນແມ່ນເວລາອົງພຣະເຢຊູກັບພວກສາວິກພົບກັບລົມພະຍຸໃຫຍ່ໃນທະເລ. ຕອນນີ້ພວກສາວິກສ່ວນຫລາຍເປັນຄົນຫາປາແລະເຄີຍມີຊີວິດຢູ່ໃນທະເລແຕ່ເຫັນວ່າພວກເຂົາພາກັນຢ້ານຈິ່ງປຸກອົງພຣະເຢຊູຈາກການນອນຫລັບ ແລະທີ່ສຸດອົງພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານໄດ້ບັງຄັບອາກາດນັ້ນ.

ໃນເມື່ອເວົ້າເຖິງອົງພຣະເຢຊູທຳມລົມພະຍຸ ແລະພວກທີ່ເຊື່ອໃນທຸກວັນນີ້ກໍເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນວ່າອົງພຣະເຢຊູກໍຍັງຊ່ອຍລົມພະຍຸໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ເປັນໜ້າແປກພຣະເຢຊູທຳມລົມແລະມັນກໍເຊື່ອຟັງພຣະອົງໃນວັນນັ້ນ ແລະວັນນີ້ລົມພະຍຸຍັງເຊື່ອພຣະອົງສະເມີ.

ກົງກັນຂ້າມກັບປະວັດໃນມາຣະໂກ 5:1-20 ເພາະເຮືອງນີ້ບໍ່ເອົາປະກອບໃຊ້ໄດ້ນຳທຸກຄົນ. ເວລາອົງພຣະເຢຊູພ້ອມພວກສາວິກໄປຮອດທະເລຟາກນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ພົບກັບຊາຍຄົນນຶ່ງຜູ້ຊີວິດຂອງລາວຖືກຜີເຂົ້າສິ່ງແລະຢູ່ຫ່າງໄກຈາກຝູງຄົນອື່ນໆ. ໝາຍເຖິງວ່າຊາຍຄົນນັ້ນເປັນຄົນຕັດຂາດຈາກສັງຄົມ.

ເຮືອງນີ້ຕ່າງກັບເຮືອງອື່ນໆເພາະບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ພົບເຫັນເລື້ອຍໆ, ສະພາບຂອງຊາຍຄົນຜີເຂົ້າສິ່ງ. ໃນສະໄໝນີ້ຄົນສ່ວນຫລາຍບໍ່ຄ່ອຍເຂົ້າໃຈໃນເຮືອງຜີເຂົ້າ, ເຮືອງໝູ່ຕາຍລົງນ້ຳ. ຢ່າງໃດກໍຕາມພຣະຄຳພີຕອນນີ້ບອກໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈວ່າເຖິງຈະມີບັນຫາ

ຈົນຄວບຄຸມບໍ່ໄດ້ກໍຕາມ ຄົນຜີເຂົ້ານັ້ນເມື່ອເຫັນອົງພຣະເຢຊູແລ້ວລາວເຫັນວ່າອົງພຣະເຢຊູຊົງເປັນ “ພຣະຄຣິດ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.” ຖ້າສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນກັບຄົນຜີເຂົ້າສົງ ພວກເຮົາກໍຈະເຫັນດ້ວຍກັນ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

9. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຮູ້ລ່ວງໜ້າແບ່ງປັນເລື່ອງດັ່ງກ່າວໄປນີ້ ຫລືໃຫ້ຄູເປັນຄົນເວົ້າໃຫ້ໝູ່ຟັງ: ເລື່ອງບິນໄດ້ຂຶ້ນຈາກ JFK ບິນບໍ່ທັນເທົ່າໃດກໍໄດ້ຕົກເປັນເຫດໃຫ້ຄົນ 260 ຄົນເສຍຊີວິດ. ຍິນນີ້ໄດ້ຕົກບ່ຽນຈາກເວລາຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍໃນ 9/11 ໃຜກໍຄິດວ່າຕ້ອງແມ່ນສິມີຂອງພວກເກົ່າ. ໃນທີ່ສຸດເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ຮັບຜິດຊອບການບິນໄດ້ສັນນະສູດຮູ້ວ່າຍິນນັ້ນຕົກກໍເພາະນັກບິນເຄີຍໃຊ້ຍິນລຳນີ້ໄປຜ່ານອາກາດ ທີ່ຮ້າຍແຮງມາຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ໃບພັດຫລຸດອອກໄປ. ເຫັນວ່າທຸກຢ່າງໃນຍິນນັ້ນຍັງຕິດຕໍ່ກັນຢູ່ ແຕ່ເປັນໜ້າເສັງດາຍຊີວິດທຸກຄົນໄດ້ເສັງໄປ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຮູ້ລ່ວງໜ້າໃຫ້ຕຽມເລື່ອງມາແບ່ງປັນເຖິງການເສັງຫລັກຈະເປັນການເສັງຫລັກຂັບຮີດໃນນ້ຳແຂງ, ຕີນຮີດລະເບີດ, ໝໍ້ນ້ຳແຕກ, ຫລືອື່ນໆ.
10. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຕຽມລາຍງານເຖິງເລື່ອງເກີດຂຶ້ນປະມານ (1-2 ນາທີ) ໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ຕົນເອງໄດ້ຄົ້ນເຫັນຈາກປຶ້ມ ມາຣະໂກ 4:35-41. ຊີ້ບອກວ່າໃນຂໍ້ 35 ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ບອກໃຫ້ຜູ້ຊົມໄປ, “ຍັງຟາກນັ້ນ” ຂອງທະເລ.
11. ເຊີນໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 5:1 ແຮງໆ.
12. ເອົາແຜນທີ່ມາແລະບອກໃຫ້ສະມາຊິກຮູ້ຈັກເຂດຕາເວັນອອກຂອງທະເລຄາລິເລ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກກ່າວເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງຈາກທະເລພາກຕາເວັນຕົກ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນອົງພຣະເຢຊູມັກສິດສອນ. ໝາຍເຫດ: ບອກວ່າທາງພາກຕາເວັນອອກຂອງທະເລນັ້ນເປັນບ່ອນຄົນຕ່າງດ້າວອາສັຍຢູ່.
13. ບອກໃຫ້ທຸກຄົນອ່ານ ມາຣະໂກ 5:2-7 ໃນໃຈ, ໃ ຫ້ບອກວິທີຄົນທີ່ຜີເຂົ້າສົງຕອບຮັບອົງພຣະເຢຊູແລະພວກສາວິກ. ໃຫ້ບອກສິ່ງພວກສາວິກສັງເກດເຫັນຄົນທີ່ຜີສົງນັ້ນເປັນລັກສະນະແນວໃດໃສ່ກະດານ. ບອກວ່າຖ້າພວກສະມາຊິກໃນຫ້ອງປັນສາວິກພົບກັບຄົນຢ່າງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະມີປະຕິກິຣິຍາຢ່າງໃດ ໃຫ້ລິນທະນາກັນ.
14. ເອີ້ນໃຫ້ມີຄົນສັກຫລິ້ນລະຄອນກ້ອມ ໃຫ້ຜູ້ເປັນອົງພຣະເຢຊູ ແລະອີກໃຫ້ຄົນນຶ່ງເປັນຄົນທີ່ຜີສົງ, ອ່ານຂໍ້ 7-9 ເປັນບົດລະຄອນ.
15. ຖາມສະມາຊິກວ່າຄຳເວົ້າວ່າ, “ຊຶ່ງກອງທັບເພາະພວກເຮົາມີຫລາຍຕົວນຳກັນ” ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ?
16. ນຳພາສະມາຊິກໃນຫ້ອງສົນທະນາກັນເຖິງເຫດຜົນທີ່ອົງພຣະເຢຊູອະນຸຍາດໃຫ້ຜີຫລາຍໂຕນັ້ນໄປເຂົ້າຝູງໝູ ແລະພາກັນໂຕນນ້ຳທະເລຕາຍໝົດ?
17. ບອກໃຫ້ທຸກຄົນອ່ານໃນໃຈ ຂໍ້ 14-17. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກສັງເກດວ່າເວລາຄົນມາເຫັນໝູຕາຍຢ່າງນັ້ນພວກເຮົາເຮັດແນວໃດ?

18. ອະທິບາຍວ່າຄົນທີ່ຜິດສິນນັ້ນດີ ແລະລາວຢາກຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປ. ຖາມວ່າຖ້າພວກສະມາຊິກໄດ້ ພົບອົງພຣະເຢຊູ ຢ່າງນັ້ນ ພວກເຂົາເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດ?
19. ບອກໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຂໍ້ 19-20 ແຮງໆ. ບອກວ່າອົງພຣະເຢຊູບອກໃຫ້ຄົນນັ້ນກັບໄປບ້ານໄປບອກວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ປົວ ລາວແລ້ວ.
20. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງສັກກ່າວຄໍາພະຍານວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຕົນເອງຢ່າງໃດ?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ສອງຄົນໝົດຫວັງ: ເຂົາເພິ່ງອົງພຣະເຢຊູ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມາຣະໂກ 5:22-43
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ:	ມາຣະໂກ 5:21-43
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຜູ້ໝົດຫວັງສອງຄົນຜູ້ນຶ່ງແມ່ນນາຍທະຫານຜູ້ມີຊື່ວ່າຢາອີໂຣເພາະລູກສາວຂອງລາວກຳລັງຈະຕາຍ ແລະອີກຄົນນຶ່ງແມ່ນຜູ້ຍິງເລືອດຕົກ ທັງສອງຄົນນີ້ໄດ້ເພິ່ງອົງພຣະເຢຊູໃຫ້ຊ່ວຍ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າອົງພຣະເຢຊູຢູ່ໃສເມື່ອທ່ານຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຫລາຍທີ່ສຸດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອບອກເຖິງຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງສອງຄົນໄດ້ຮັບ ນາຍທະຫານ ແລະຍິງເລືອດຕົກນັ້ນຈະເອົາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງຂ້າ ພະເຈົ້າໄດ້ບໍ່ໃນເມື່ອມີຄວາມຕ້ອງການເກີດຂຶ້ນ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳສຳລັບເປັນພັດທະນາທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂະຫຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ເວລາອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດຜ່ານໄປນັ້ນເຮັດໃຫ້ຜູ້ຊົມມີໂອກາດເຫັນອຳນາດຂອງອົງພຣະເຢຊູຄື: ເວລາພຣະອົງໄດ້ຂ້າມທະເລ (ມາຣກ 4:35-41), ພຣະເຢຊູໄດ້ສັ່ງໃຫ້ລົມພະຍຸສົງບລົງ. ພວກສາວິກໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູໃຊ້ອຳນາດເໜືອທັມມະຊາດ. ເວລາໄປເຖິງທະເລເບື້ອງນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ພົບກັບຄົນຜີເຂົ້າສິງ (5:1-20). ຄົນໃນຖິ່ນນັ້ນໄດ້ເຫັນກັບຕາກັບອັສຈັນທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດຈົນເປັນເຫດໃຫ້ຄົນຢ້ານຫລາຍພວກເຂົາຈຶ່ງຂໍໃຫ້ພຣະອົງສະເດັດອອກຈາກທີ່ນັ້ນໄປ.

ໃຫ້ພິຈາລະນາເບິ່ງເຫດການສອງຢ່າງທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃນບົດຮຽນນີ້. ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຜູ້ຍິງເລືອດຕົກເປັນເວລາສິບສອງປີ ແລະຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງເດັກຍິງຊຶ່ງລູກສາວຜູ້ໃກ້ຈະຕາຍໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູຊ່ວຍ. ເຫັນວ່າຍິງເລືອດຕົກນັ້ນພຣະຄຳສຳລັບໄດ້ອອກຊື່ລາວໄດ້ຢ່າງໄປທາງຫລັງອົງພຣະເຢຊູແລະເຈັບເຄື່ອງທົງທາງຫລັງ. ພໍ່ຂອງເດັກຍິງທີ່ເຈັບຢ່າງໜັກໄປພົບອົງພຣະເຢຊູ, ໃນປັ້ມມາຣະໂກ ໄດ້ບອກວ່າພໍ່ຂອງຍິງນັ້ນເປັນເຈົ້ານາຍຜູ້ປົກຄອງໃນໂຮງທັມສາລາ. ສ່ວນຜູ້ຍິງເລືອດຕົກນັ້ນໄດ້ໃຊ້ເງິນຄຳຈົນສິ້ນເນື້ອປະດາຕົວເພື່ອປົວຕົນເອງ. ເຫັນວ່າຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງຍິງນັ້ນເປັນຄົນມີຖານະແລະມີຄົນສັບສນຸນດີລາວບໍ່ຂາດເງິນຄຳໃຊ້. ເຖິງແມ່ນວ່າທັງສອງຄົນນີ້ແຕກຕ່າງກັນຫລາຍ, ແຕ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊ່ວຍທັງສອງດ້ວຍຄວາມສເມີຕົ້ນສເມີປາຍ. ໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ບອກເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງໃນຖານະສັກສີແຕ່ພວກເຂົາທັງສອງ ໄດ້ເປັນພະຍານວ່າພຣະເຢຊູເປັນ, “ພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ” (1:1).

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ຂຽນໃສ່ກະດານ: “ຂາດການວາງແຜນນັ້ນບໍ່ແມ່ນພາວະສຸກເສີນ.” ຖາມວ່າມີຜູ້ໃດເຄີຍກະວົນກະ ວາຍບໍ່ເພາະຕົນເອງ ບໍ່ໄດ້ເລີ້ມເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ສິ່ງນັ້ນ ໃຫ້ເຮັດໄວ້ແຕ່ນານໆ.” ຫລາຍເທື່ອພວກເຂົາຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຄິດວ່າສິ່ງທີ່ ຕ້ອງເຮັດນັ້ນຍາກ ແຕ່ເຫັນວ່າຍາກກໍເພາະພວກເຂົາຂາດການວາງແຜນ. ອະທິບາຍວ່າບົດຮຽນນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄົນສອງ ຄົນຜູ້ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກອົງພຣະເຢຊູ ບໍ່ແມ່ນພວກເຂົາລໍຖ້າເວລາ ແຕ່ເຫັນວ່າບັນຫາຂອງພວກເຂົາ ນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດຊ່ວຍໄດ້.
2. ເຊີນໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 5:21. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຮູ້ຄຳທີ່ວ່າ, “ເບື້ອງນັ້ນ” ຂອງທະເລອາດແມ່ນບ່ອນເດີມ ທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄປໃນປີ້ມມາຣະໂກ 4:35.
3. ບອກໃຫ້ທຸກຄົນອ່ານ ມາຣະໂກ 5: 22-23 ໃນໃຈ ໃຫ້ບອກເຖິງຊື່, ຕຳແໜ່ງ, ແລະຄວາມຕ້ອງປະ ສົງຂອງພວກເຂົາທີ່ ມາຫາອົງພຣະເຢຊູ.
4. ບອກໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານ ລູກາ 13:14. ບອກວ່າຢາອີໂຣຮູ້ແລະແນ່ໃຈວ່າອົງພຣະເຢຊູສາມາດຊ່ອຍລູກສາວຂອງລາວໄດ້.
5. ໝູນໃຈໃຫ້ສະມາຊິກອ່ານຄືນຂໍ້ 21 ແລະ 24 ໃຫ້ບອກເຖິງສິ່ງຄ້າຍຄືກັນ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກກ່າວເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກເວລາ ພວກເຂົາໄປຮ່ວມໃນຝູງຊົນກຸ່ມໃຫຍ່.
6. ບອກວ່າໃນຂ່າວປະເສີດຕອນນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງບຸຄລິກລັກສະນະບາງຢ່າງ. ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານຂໍ້ 25-26, ແລະໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງ ອ່ານລະບຽບພວກເລວີ 15:25. ອະທິບາຍວ່າຜູ້ຍິງເລືອດຕົກຕາມຂໍ້ນີ້ລາວຄວນຖືກຕັດອອກຈາກສັງຄົມ. ຖາມວ່າມີ ພຍາດແນວໃດທ່ານໝໍ້ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໄປຫາຄົນອື່ນ.
7. ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານຂໍ້ 28 ຫລາຍໆຄັ້ງເພື່ອພວກເຂົາຈະເຂົ້າໃຈເຖິງສະພາບຂອງຍິງເລືອດຕົກ ແລະອຳ ນາດຂອງອົງພຣະເຢ ຊູທີ່ປົວຄົນພະຍາດໄດ້. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກອ່ານ ມາຣະໂກ 6:56 ຊຶ່ງເປັນຕົວ ຢ່າງເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງນີ້.
8. ການທີ່ຜູ້ຍິງເລືອດຕົກດີພະຍາດນັ້ນບໍ່ແມ່ນລາວຈັບເສື້ອອົງພຣະເຢຊູທີ່ເຮັດໃຫ້ລາວຫາຍດີແຕ່ແມ່ນຄວາມເຊື່ອຂອງ ລາວເຮັດໃຫ້ລາວດີ ຂໍ້ 34.
9. ບອກວ່າອົງພຣະເຢຊູທຳການອັສຈັນເທື່ອນີ້ມີການລົບກວນບໍ່ເວລາອົງພຣະເຢຊູໄປປົວລູກສາວຂອງຢາອີໂຣ?. ບອກ ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານຂໍ້ 35 ແລະສົນທະນາເຖິງການທີ່ອົງພຣະເຢຊູຍຸດປົວຍິງເລືອດຕົກ ຕາມທາງ ໃນທີ່ສຸດກໍມີຄົນມາບອກ ວ່າລູກສາວນັ້ນໄດ້ຕາຍແລ້ວ ຢາອີໂຣມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ? ໃຫ້ບອກເຖິງການທີ່ອົງພຣະເຢຊູກ່າວໝູນໃຈໃນຂໍ້ 36.
10. ບອກໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານຂໍ້ 37-40, ໃຫ້ບອກການປະພຶດຂອງຄົນໃນເຮືອນເວລາອົງພຣະເຢຊູບອກເຖິງສະພາບຂອງເດັກຍິງ ນັ້ນ.
11. ອ່ານດັ່ງໆຂໍ້ 41-43. ອະທິບາຍເຖິງມາຣະໂກຂຽນຄຳເວົ້າຂອງອົງພຣະເຢຊູເປັນພາສາອາຣາແມັກ ແລະແປໃຫ້ສະມາ ຊິກຟັງ. ບອກວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດອົງພຣະເຢຊູບອກບໍ່ໃຫ້ພໍ່ແມ່ຂອງເດັກຍິງຄົນນັ້ນບອກຄົນອື່ນໃນການທີ່ລູກສາວຄົນ ດີ?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທິ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 7
ຄົນເມືອງເດີມ: ຄາຢູ່ກັບເຮືອງທັມມະດາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມາຣະໂກ 6: 1-6

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມາຣະໂກ 6:1-6

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄົນທັງຫລາຍຈາກບ້ານເກີດຂອງພຣະເຢຊູ ບໍ່ໄດ້ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນເພາະພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ເບິ່ງໃຫ້ຄັກວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜແທ້.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາເຄີຍຄາຢູ່ກັບເຮືອງທັມມະດາແນວໃດແດ່ ເມື່ອຄວາມເຊື່ອທ້າທາຍເຮົາໃຫ້ກ້າວຕໍ່ໄປ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຮູ້ແລະເອົາຊະນະອຸປະສັກໃນການສະແດງຄວາມເຊື່ອພຣະເຢຊູຢ່າງເຕັມສ່ວນ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຕຽມກອບບິບົດຮຽນເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນ. ພຍາຍາມໃຫ້ທຸກຄົນມີບິບົດຮຽນພຣະຄຳພີແບບດຽວກັນ ເພາະຈະມີການອ່ານສລັບ.
2. ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດເຖິງຕອນທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າກັບໄປບ້ານເດີມ; ໃຫ້ບາງຄົນເລົ່າປະສົບການສ່ວນຕົວເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະການຕ້ອນຮັບຈາກຍາດພີ່ນ້ອງທີ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນກັນເປັນເວລາດົນນານ.

ຖາມ: ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດເວລາໄດ້ເຫັນພີ່ນ້ອງທີ່ໄດ້ພັດພາກຈາກກັນມາຫລາຍປີ? ທ່ານສັງເກດເຫັນວ່າຕົວເອງ ຫລື ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນແປງບໍ່?

ບອກວ່າ: ໃນມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະເບິ່ງສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ພົບພໍ້ຕອນພຣະອົງໄດ້ສະເດັດກັບໄປເມືອງເດີມຂອງພຣະອົງ ແລະສິ່ງອິດທິຣິດເລັກນ້ອຍທີ່ພຣະອົງຊົງສາມາດກະທຳ. ພວກເຮົາຈະຮຽນຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄຸ້ນເຄີຍກ່ຽວກັບບຸກຄົນ ສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາວາດພາບຄົນນັ້ນໆໄວ້ກ່ອນແນວໃດ.

3. ແນະນຳວ່າຈະອ່ານພຣະຄຳຈາກຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ຂອງບົດຮຽນ:

ສິ່ງອັດສະຈັນທີ່ໂຮງທັມ (ມາຣະໂກ 6: 1-2)

ຄຳຖາມແບບບໍ່ເຊື່ອຖື (ມາຣະໂກ 6:2-4)

“ການຄາ” ເປັນແນວໃດ (ມາຣະໂກ 6: 5-6)

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

- 4. ເວົ້າວ່າ: ມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະແບ່ງເປັນສອງກຸ່ມເພື່ອສຶກສາພຣະທັມ. ແຕ່ກ່ອນອື່ນພວກເຮົາຈະອ່ານພຣະຄໍານໍາກັນ ແລ້ວແຕ່ລະກຸ່ມຈະທໍາງານທີ່ມອບໝາຍໃຫ້; ແຕ່ລະກຸ່ມໃຫ້ຕຽມຄົນນຶ່ງໄວ້ເພື່ອບັນທຶກຄໍາຕອບຂອງຕົນ.

ອ່ານພ້ອມກັນ: ມາຣະໂກ 6: 1-2. ຄໍາຖາມສໍາລັບໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຕອບ:

- 1) ເມືອງເດີມຂອງພຣະເຢຊູມີຊື່ວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງ ມາຣະໂກ 1:9, 24)
- 2) ພຣະເຢຊູຊົງເລີ້ມສັ່ງສອນວັນໃດ?
- 3) ພຣະອົງຊົງສອນຢູ່ໃສ?

ໃຫ້ເວລາເລັກນ້ອຍເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ແລ້ວໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານຄໍາຕອບຂອງເຂົາເຈົ້າ.

- 5. ອ່ານພ້ອມກັນ: ມາຣະໂກ 6: 2-4. ຄໍາຖາມສໍາລັບໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຕອບ:

- 1) ຄໍາຖາມສາມຂໍ້ທີ່ປະຊາຊົນຖາມກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູມີຫຍັງແດ່?
- 2) ພວກຜູ້ຟັງພາກັນມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ?

ໃຫ້ເວລາເລັກນ້ອຍ ແລ້ວໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານຄໍາຕອບຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຫລັງຈາກນັ້ນນໍາການສົນທະນາຄໍາຖາມຂອງປະຊາຊົນທັງສາມຂໍ້. ຖາມ: ເປັນຫຍັງຄົນທັງຫລາຍຈຶ່ງຖາມແບບນັ້ນ? ໃຫ້ເວລາແຕ່ລະກຸ່ມຕອບ.

- 6. ອ່ານພ້ອມກັນ: ມາຣະໂກ 6: 5-6. ຄໍາຖາມສໍາລັບໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຕອບ:

- 1) ຂໍ້ 5 ບອກວ່າ “...ພຣະອົງຈະກະທໍາການອິດທິຣິດທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້...” ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງ?
- 2) ທ່ານຄິດວ່າການບໍ່ເຊື່ອສາມາດດັບຮິດອໍານາດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່? ເປັນຫຍັງ?
- 3) ພຣະເຢຊູຊົງຕອບຢ່າງໃດກັບພວກຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ?
- 4) ທ່ານຄິດວ່າຄົນພວກນີ້ “ຄາ” ບໍ່? ເປັນຫຍັງ?
- 5) ພວກເຮົາ “ຄາ” ບໍ່? ຖ້າຄາ ຈະອອກໄດ້ວິທີໃດ?

ໃຫ້ເວລາເລັກນ້ອຍ ແລ້ວໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານຄໍາຕອບຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

- 7. ຕອບຄໍາຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈບົດຮຽນ. ອ້ອນວອນປິດການສຶກສາພຣະທັມໂດຍຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ວຍຜູ້ທີ່ກໍາລັງ “ຄາ” ໃຫ້ໄດ້ກ້າວໜ້າຕໍ່ໄປໃນຄວາມເຊື່ອ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 8
ພວກຜູ້ນຳສາສນາ: ຄາຢູ່ກັບປະເພນີ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມາຣະໂກ 7: 1-23

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມາຣະໂກ 7: 1-23

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພວກຜູ້ນຳສາສນາຈະຕ້ອງເອົາວິທີຂອງພຣະເຢຊູ ເຮືອງຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ ເພາະການຮັກສາປະເພນີຢ່າງເຄັ່ງຄັດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ເກີດຜົນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ປະເພນີແນວໃດແດ່ທີ່ກົດກັນພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ໄດ້ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງເຕັມສ່ວນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອສລຸບເບິ່ງຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູເຮືອງຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະ ພິສູດວ່າຊີວິດຂອງຂ້ອຍກັບພຣະອົງ ແມ່ນເຮັດຕາມປະເພນີ ຫລືວ່າແມ່ນຄວາມສັມພັນອັນແທ້ຈິງ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນນັກຮຽນມາເຖິງໃຫ້ຈັດຕຽມຈອກກາແຟໄວ້ສອງຈອກແບບດຽວກັນ; ຈອກນຶ່ງແມ່ນຈອກທີ່ໃຊ້ແລ້ວແຕ່ບໍ່ໄດ້ລ້າງ ແລະອີກຈອກນຶ່ງແມ່ນຈອກທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ໃຊ້ເທື່ອ. ຕັ້ງຈອກໄວ້ໄກຈາກສາຍຕາຂອງນັກຮຽນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຫັນຂ້າງໃນ. ເວລານັກຮຽນນຶ່ງປະຈຳທີ່ແລ້ວໃຫ້ເລີ່ມການຮຽນໂດຍຂໍໃຫ້ນັກຮຽນພິສູດເບິ່ງຂ້າງນອກຂອງຈອກກາແຟທັງສອງ.
2. ໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນລະຫວ່າງສອງຈອກ ແລ້ວບອກໃຫ້ບັນທຶກໄວ້. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນສັງເກດເບິ່ງສິ່ງທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລ້ວໃຫ້ບັນທຶກໄວ້ (ແນ່ນອນຈອກນັ້ນຈະຕ້ອງຄືກັນໝົດທຸກຢ່າງ ພຽງແຕ່ວ່າຈອກນຶ່ງເປື້ອນແລະຈອກນຶ່ງສະອາດ). ຖ້າບໍ່ມີໃຜເວົ້າເຖິງວ່າຈອກນຶ່ງອາດຈະເປື້ອນ, ຈິ່ງເອົາຈອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເບິ່ງ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນສອງກຸ່ມ; ບອກວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຈະແຂ່ງຂັນຊອກຫາປະເພນີຂອງພວກຟາຣີຊາຍທີ່ຈະເຫັນຈາກພຣະທັມໃນຕອນນີ້. ເວົ້າວ່າ “ເວລາຂ້ອຍບອກວ່າ “ເລີ້ມ” ໃຫ້ພາກັນເປີດພຣະ

ຄໍາພີແລ້ວຊອກຫາປະເພນີຕ່າງໆໄດ້ ແລະໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມບັນທຶກໄວ້ເພື່ອຈະລາຍງາຍ; ກຸ່ມໃດແລ້ວກ່ອນ ກຸ່ມນັ້ນກໍຖືວ່າຊະນະ.” ບອກນັກຮຽນວ່າ “ເລີ້ມໄດ້.” (ໃຫ້ເວລາຫ້ານາທີ)

4. ຫລັງຈາກໝົດເວລາທີ່ກຳໜົດໃຫ້ ບອກວ່າ: ເຫດຜົນນຶ່ງທີ່ພວກຟາຣີຊາຍຕ້ອງມີພິທີຕ່າງໆແມ່ນເພື່ອຮັກສາເອກລັກຂອງຊົນຊາດຢິວ ເວລາພວກເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃຕ້ອຳນາດການປົກຄອງຂອງຕ່າງປະເທດ; ເຫດຜົນທີສອງທີ່ຕ້ອງມີປະເພນີຕ່າງໆກໍແມ່ນປະເພນີເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າມີຄວາມອົບອຸ່ນເພາະສິ່ງທີ່ຄຸ້ນເຄີຍ. ມີຫຍັງແດ່ທີ່ປະເພນີຂອງພວກເຮົາເອງເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມອົບອຸ່ນໃນຊີວິດ? ໃຊ້ເວລາສິນທະນາ.
5. ໃຊ້ກຸ່ມທີ່ມີຢູ່ແລ້ວເພື່ອສຶກສາພຣະທັມຕໍ່. ໃຫ້ກຸ່ມນຶ່ງອ່ານແລະສິນທະນາ ມາຣະໂກ 7:6-8 ແລະອີກກຸ່ມນຶ່ງໃຫ້ອ່ານແລະສິນທະນາ ມາຣະໂກ 7: 9-13. ອະທິບາຍວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໃຊ້ຄຳສເນີສອງຢ່າງເພື່ອຊ່ວຍພວກຟາຣີຊາຍໃຫ້ໄດ້ເຫັນປັນຫາກ່ຽວກັບປະເພນີທີ່ມະນຸດຄິດສ້າງເອງ. ຂໍໃຫ້ກຸ່ມອະທິບາຍເຫດຜົນຂອງພຣະເຢຊູ; ຫລັງຈາກນັ້ນເຕົ້າໂຮມນັກຮຽນທັງໝົດເພື່ອການແບ່ງປັນແນວຄິດ.
6. ໃຫ້ໂອກາດບາງຄົນແບ່ງປັນປະສົບການກ່ຽວກັບປະເພນີທີ່ມະນຸດຄິດສ້າງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກແຍກໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາໃນສັມຍນີ້. ທ່ານອາດຈະຕຽມເຮືອງມາເລົ່າ ຫລືເວົ້າຈາກປະສົບການສ່ວນຕົວ. (ຕົວຢ່າງ: ຜູ້ຍິງຜິວດຳໃສ່ໝວກເວລານະມັສການ)

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ເວົ້າວ່າ: ເປົ້າໝາຍຂອງບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອພິຈາຣະນາເບິ່ງວ່າຊີວິດໃນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາແມ່ນອີງຕາມປະເພນີຫລືຕາມຄວາມສັມພັນອັນແທ້ຈິງກັບພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຈະຕ້ອງພິສູດເບິ່ງຊີວິດວ່າເຮົາເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດບໍ່? ສິ່ງທີ່ຄຸ້ນເຄີຍສາມາດເປັນອຸປະສັກເຮືອງຄວາມສຳພັນທີ່ໄກ້ຊິດຂອງພວກເຮົາກັບພຣະເຈົ້າໄດ້.
8. ສິນທະນາ: ພວກເຮົາຈະເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອຊໍາຣະການເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃນສັປດານີ້? ພວກເຮົາຈະເຮັດຫຍັງແດ່ເພື່ອຈະຢຸດເຮັດປະເພນີທີ່ມີແຕ່ຄວາມຫວ້າງເປົ່າໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາ?
9. ບົດການສຶກສາພຣະທັມໂດຍການໃຊ້ເວລາອ້ອນວອນຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະເຈົ້າ ໃນວຽກງານຝ່າຍຈິດວິນຍານອັນຍາກລຳບາກນີ້; ອ້ອນວອນຂໍພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ກຳລັງໃນການແກ້ໄຂເຮືອງ “ໜ້າຊື່ໃຈຄົດ” ໃນຊີວິດພວກເຮົາ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 9
ພວກສາວິກ: ຊຳໃນຄວາມເຂົ້າໃຈ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມາຣະໂກ 6: 45-52; 8: 1-21

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມາຣະໂກ 5: 35-41; 6: 6-13; 8: 1-21

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຖິງວ່າພຣະເຢຊູຈະຊົງໃຊ້ວິທີຕ່າງໆ ເພື່ອອະທິບາຍວ່າພຣະອົງຊົງແມ່ນຜູ້
ໃດແທ້, ພວກສາວິກກໍຍັງມີໃຈແຂງກະດ້າງປົກຕັນຢູ່.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ເປັນຫຍັງພວກເຂົາບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູຊົງແມ່ນຜູ້ໃດ? ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈວິທີ
ໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອກັບໄປເບິ່ງເຫດການທີ່ພວກສາວິກຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈເຮືອງວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງ
ແມ່ນໃຜ ແລະພິສູດເບິ່ງວ່າເປັນຫຍັງຂ້ອຍຈຶ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູຊົງແມ່ນ
ຜູ້ໃດແທ້ໆ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນນັກຮຽນມາເຖິງ: ໃຫ້ຂຽນຫົວຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ກະດານ ຫລືໃສ່ໂປສເຕີ້:
  - 1) ມາຣະໂກ 6: 45-52 ພຣະເຢຊູຊົງຍ່າງເທິງໜ້ານ້ຳບໍ?
  - 2) ມາຣະໂກ 8: 1-10 ຈະເອົາຫຍັງລ້ຽງເຂົ້າແລງຄົນ 4000?
  - 3) ມາຣະໂກ 8: 11-13 ຂໍການໝາຍສຳຄັນແດ່!
  - 4) ມາຣະໂກ 8: 14-21 ຈົ່ງສັງເກດ!
2. ກ່ອນນັກຮຽນມາເຖິງ: ເອົາເຮືອນ້ອຍທີ່ໄດ້ກັບອຍຫລິ້ນ ຫລືຮູບເຮືອມາໄວ້; ນອກນັ້ນໃຫ້ເອົາບາງຢ່າງ
ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຮືອມານຳ ເຊັ່ນ ໄມ້ພາຍ, ສົມ, ຫລື ເສື້ອຊູຊິບ; ຕຽມທຸກຢ່າງໄວ້ກ່ອນການຮຽນ.
3. ເວລານັກຮຽນມາເຖິງໃຫ້ເລົ່າປະສົບການສ່ວນຕົວກ່ຽວກັບເຮືອ (ຍ້ານ, ມ່ວນ, ຫລືອັນຕະລາຍ). ໃຫ້
ຄົນອື່ນເລົ່າປະສົບການສ່ວນຕົວເຮືອງການຂີ່ເຮືອຄັ້ງທຳອິດຂອງເຂົາເຈົ້າ (ຢ່າງຫລາຍ 2 ຄົນ).
4. ນຳການອອກຄຳເຫັນ; ເວົ້າວ່າ: ເຫດການສອງຢ່າງໃນບົດຮຽນນີ້ນີ້ມີເຮືອຢູ່ດ້ວຍ; ເຫດການທີໜຶ່ງ:
ພຣະເຢຊູດຳເນີນເທິງນ້ຳມາຫາເຮືອທີ່ພວກສາວິກກຳລັງພາຍໄປແລະຖືກລົມພັດ. ເຫດການທີສອງ:
ພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ໃນເຮືອກັບພວກສາວິກທີ່ມີເຂົ້າຈີ່ກ້ອນດຽວ. ໃນພຣະຄຳພີ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຍິນເຮືອງ
ເຮືອຢູ່ເລື້ອຍ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ໃນພຣະທັມມາຣະໂກ. ເຮືອເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນການທຸກະກິດ
ແລະຂົນສົ່ງ. ການຫາປາຈະຕ້ອງໃຊ້ເຮືອ; ການຂົນສົ່ງຄົນຈະຕ້ອງໃຊ້ເຮືອ. ໃຫ້ພວກເຮົາຈົດຈຳຮູບ

ພາບເຮືອໄວ້ໃນຫົວໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາສຶກສາພຣະທັມຮ່ວມກັນໃນມື້ນີ້.

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

5. ແບ່ງນັກຮຽນເປັນສອງກຸ່ມ. ກຸ່ມທີໜຶ່ງໃຫ້ຕາງໜ້າພວກສາວິກ; ກຸ່ມທີສອງໃຫ້ຕາງໜ້າພວກຟາຣີຊາຍ.

ແຕ່ງໃຫ້ກຸ່ມທີໜຶ່ງໃຫ້ອ່ານ ມາຣະໂກ 6: 45-52; 8:1-10 ແລ້ວໃຫ້ຕອບຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ມີພຣະທັມຂໍ້ໃດແດ່ທີ່ເວົ້າເຖິງວ່າພວກສາວິກຊ້າໃນຄວາມເຂົ້າໃຈເລື່ອງພຣະເຢຊູ?
- 2) ມີເຫດຜົນຫຍັງແດ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກສາວິກບໍ່ເຂົ້າໃຈ?
- 3) ມີຫຍັງແດ່ໃນຊີວິດທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາຊ້າໃນຄວາມເຂົ້າໃຈເລື່ອງພຣະເຢຊູ?

ແຕ່ງໃຫ້ກຸ່ມທີສອງອ່ານ ມາຣະໂກ 8: 11-21 ແລ້ວໃຫ້ຕອບຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ເປັນຫຍັງພວກຟາຣີຊາຍຖາມຫາໝາຍສໍາຄັນຈາກສວັນ?
- 2) ພວກເຮົາເຄີຍຂໍໝາຍສໍາຄັນຈາກສວັນໃນກໍລະນີໃດແດ່?
- 3) ເປັນຫຍັງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກຟາຣີຊາຍຈຶ່ງເປັນອັນຕະລາຍ?

6. ໃຫ້ນັກຮຽນທັງໝົດກັບໄປບ່ອນນັ່ງເດີມ ແລະໃຫ້ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານຄໍາຕອບຂອງໃຜລາວ. ພານັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມບາງຂໍ້ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ.

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ເວົ້າວ່າ:

- ເບິ່ງພຣະເຈົ້າໃນທັມມະຊາດ (ເດືອນ, ດາວ, ຣະດູ, ລົມ, ພະຍຸ).
- ຟັງເບິ່ງການງານຂອງພຣະເຈົ້າໃນຄໍາເວົ້າແລະການປະພຶດຂອງຄົນໃນຄອບຄົວພວກເຮົາ.
- ຊອກຫາການງານທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກໍາລັງເຮັດໃນສັງຄົມ (ບ່ອນຊ່ວຍຄົນຍາກຈົນ ຫລືຄົນຂາດທີ່ຢູ່ອາສັຍ, ຄົນຂັບຣົດໂບດ, ຄົນດູແລເດັກນ້ອຍ)
- ຍຸດໃຊ້ເຄື່ອງອີເລກໂຕຣນິກປະມານ 24 ຊົ່ວໂມງ (ອີແມວລ໌, ໂທຣະສັບ, ອິນເຕີແນດ, ທີວີ, ແລະຕ່າງໄປ)

ຊັກຊວນນັກຮຽນໃຫ້ເຮັດບາງຢ່າງຈາກລາຍການຂ້າງເທິງນີ້ໃນສັບດາໜ້າ; ອ້ອນວອນບົດການສຶກສາພຣະທັມ; ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ວຍໃຫ້ແຕ່ລະຄົນໄດ້ເຫັນພັນທະກິດທີ່ພຣະອົງຊົງກໍາລັງເຮັດຢູ່ໃນຊີວິດແລະໃນໂລກຂອງພວກເຮົາ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 10
ພວກນັກທັມ: ຖາມວ່າແມ່ນຫຍັງສຳຄັນທີ່ສຸດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມາຣະໂກ 12: 28-34

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມາຣະໂກ 11:27—12:34

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງສອນວ່າຮັກພຣະເຈົ້າດ້ວຍສຸດໃຈແລະຮັກເພື່ອນບ້ານ ເປັນຫົວໃຈຂອງຣາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງສຳຄັນທີ່ສຸດໃນຊີວິດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອວັດແທກເບິ່ງຊີວິດຂ້ອຍກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງບອກວ່າສຳຄັນທີ່ສຸດ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ແບ່ງນັກຮຽນເປັນສອງກຸ່ມ. ບອກເຂົາເຈົ້າວ່າໃນເວລາທຳນາຍາທິຕໍ່ໄປໃຫ້ພາກັນຂຽນໃສ່ເຈ້ງວ່າມີຫຍັງແດ່ທີ່ກົດກັນພວກເຂົາເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ (ຕົວຢ່າງ: ກິຈການໃນຄອບຄົວ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນວຽກງານ, ແລະຕ່ຳໄປ). ຫລັງຈາກທຳນາຍາທິແລ້ວໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າອ່ານ ແລ້ວໃຫ້ທ່ານຂຽນໃສ່ໂປສເຕີ້ ຫລືກະດານໄວ້.

ຖາມ:

- ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຂຽນໄວ້ແລ້ວ ແຕກຕ່າງກັນ? ມີຫຍັງຄືກັນ?
- ກິຈການຕ່າງໆສອນພວກເຮົາຫຍັງແດ່ເຮືອງການຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນໃນຊີວິດ?

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ເວົ້າວ່າ: ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າມັກລືມວ່າແມ່ນຫຍັງສຳຄັນທີ່ສຸດ. ເບື້ອງຫລັງຂອງພຣະທັມຕອນນີ້ແມ່ນພວກຜູ້ນຳສາສນາທີ່ກຸ່ງເຮືອງເລັ່ມພຍາຍາມຫລອກພຣະເຢຊູດ້ວຍຄຳຖາມກ່ຽວກັບສິດຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູຊົງປັກຕາຢູ່ກັບເຮືອງກ່ຽວຂ້ອງ; ແລະພຣະອົງຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າສິ່ງໃດສຳຄັນທີ່ສຸດໃນຊີວິດ: ຮັກພຣະເຈົ້າແລະຮັກເພື່ອນບ້ານຈົນໝົດຊີວິດ.

3. ໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານ ມາຣະໂກ 12:28-30; ອະທິບາຍພຣະທັມໂດຍຫຍໍ້ ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍ. ໝາຍເຫດ: ມາຣະໂກຜູ້ຊຽນໃຊ້ຄຳວ່າ “ສຸດ” ຫລາຍເທື່ອໃນຕອນນີ້. ບອກວ່າ: ການເປັນຄຣິສຕຽນຈະເຮັດແບບເຄິ່ງກາງໆບໍ່ໄດ້.
4. ຊວນນັກຮຽນໃຫ້ຄິດເຖິງການບັບຕິສະມາທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າເຄີຍເຫັນ; ຖາມ:
  - ທ່ານຈິດຈຳການບັບຕິສະມາຂອງທ່ານບໍ່?
  - ເປັນຫຍັງການບັບຕິສະມາສຳຄັນສຳລັບທ່ານ?
  - ທ່ານຄິດວ່າການບັບຕິສະມາຊ່ວຍການມອບຕົວຂອງຄຣິສຕຽນໄດ້ແນວໃດ?

ເວົ້າວ່າ: ໃນການບັບຕິສະມາ, ພວກເຮົາສະແດງຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ໃຫ້ພວກເຮົາຄິດເຖິງການມອບຕົວນັ້ນທຸກເວລາ.

5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 12:31; ພານັກຮຽນເບິ່ງຄຳຕອບຂອງພຣະເຢຊູຊຶ່ງມີພຣະບັນຍັດສືບປະການຢູ່ດ້ວຍ. ພານັກຮຽນເບິ່ງຄຳອະທິບາຍໃນບົດຮຽນ.
6. ພານັກຮຽນອ່ານພຣະບັນຍັດສືບປະການໃນ ອີພຍິບ 20:3-17. ຫລັງຈາກອ່ານພຣະບັນຍັດແຕ່ລະຂໍ້, ໃຫ້ຖາມວ່າ:
  - ພຣະເຢຊູຊຶ່ງໃຊ້ພຣະບັນຍັດຂໍ້ນີ້ຕອບນັກທັມວິທີໃດ?
  - ພວກເຮົາຈະເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດຂໍ້ນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດໃນຊີວິດພວກເຮົາ?
7. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານມາຣະໂກ 12:32-34. ເວົ້າວ່າ: ນັກທັມຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ; ແຕ່ລາວຈະຕ້ອງດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມຈິງເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າຢູ່ໃນຣາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າ. ການມີສ່ວນໃນຣາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າ ໝາຍເຖິງການຕິດຕາມຄຳສອນແລະຕົວຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ.
8. ຢາຍກະດາດນ້ອຍແລະສໍດຳໃຫ້ນັກຮຽນໝົດທຸກຄົນ; ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຂຽນຊື່ຄົນສາມຄົນທີ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູຢ່າງແທ້ຈິງ. ໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນວ່າບຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນຮັກພຣະເຈົ້າແລະຮັກເພື່ອນບ້ານແບບໃດແດ່; ໃຫ້ເວລາຫ້ານາທີ, ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ບາງຄົນແບ່ງປັນ.

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ເບິ່ງໂປສເຕີ້ ຫລືກະດານທີ່ໄດ້ຕຽມໄວ້ໃນຂໍ້ 1. ຖາມ:
  - ທ່ານຄິດວ່າບຸກຄົນທີ່ມີຊື່ໃນກະດາດຂອງທ່ານ (ຂໍ້ 8) ແກ້ໄຂເຣື່ອງຍາກນີ້ວິທີໃດ?
  - ພວກເຂົາເຈົ້າຈະໝູນໃຈພວກເຮົາໃຫ້ຕັ້ງໃຈກັບສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນຊີວິດໄດ້ວິທີໃດ?
10. ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນເລືອກສິ່ງທີ່ຍາກສຳລັບເຂົາເຈົ້າຈາກກະດານ. ຮັກສາໂປສເຕີ້ໄວ້ (ຖ້າທ່ານໄດ້ຂຽນໃສ່ໂປສເຕີ້) ເພື່ອບົດຮຽນຕໍ່ໄປ. ອ້ອນວອນຮ່ວມກັນ; ຂໍກຳລັງຈາກພຣະເຈົ້າ; ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບບຸກຄົນທີ່ໄດ້ໝູນໃຈພວກເຮົາໃຫ້ຕັ້ງໃຈກັບສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນຊີວິດ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 11
ການນະມັສການຂອງຍິງຜູ້ນຶ່ງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມາຣະໂກ 14:1-9
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມາຣະໂກ 14:1-9
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້	ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າຍິງຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ເສັງດາຍນ້ຳມັນຫອມຣາຄາ ແພງທີ່ໄດ້ມາທົດສົງພຣະອົງເພາະເປັນການນະມັສການ.
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ຫລາຍປານໃດຈຶ່ງວ່າຫລາຍທີ່ໃຫ້ກຽດພຣະເຢຊູ
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອສອນໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈເຖິງການຮັບໃຊ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງນາງ.

ຄຳນຳ

ສາວິກ ມັດທາຍ, ມາຣະໂກ, ລູກາ ແລະ ໂຢຮັນ ໄດ້ບັນທຶກເຫດການຕອນນີ້ໂດຍໃຫ້ລາຍລະອຽດແຕກຕ່າງ ກັນ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຢາກແນະນຳໃຫ້ຄູອ່ານການບັນທຶກຂອງສາວິກທັງສີ່ດັ່ງນີ້: ມັດທາຍ 26-1-13; ມາຣະໂກ 14:1-9; ລູກາ 22:1-2 ແລະ ໂຢຮັນ 11:-12:8 ແລ້ວທ່ານຈະໄດ້ລາຍລະອຽດດີ.

ເຂົ້າປອງຂ້າພຣະເຢຊູ (14:1-2)

ພຣະຄຳພີສອງຂໍ້ນີ້ມີເນື້ອໃນສຳຄັນຢູ່ສາມປະການຄື;

1. ເທສການປັສຄາເປັນງານສຳຄັນສຳລັບຊາດຍິວທີ່ຈະກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ ເພາະວ່າເປັນການລະນຶກ ເຖິງການຖືກປົດປ່ອຍຈາກການເປັນຂ້າທາດທີ່ປະເທດເອຢິບ. (ອ່ານອົບພະຍົບ 12) ເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອແປ້ງ ພູໝາຍເຖິງໃນເວລາທີ່ເດີນທາງນັ້ນບໍ່ມີເວລາຈະມາແປ້ງໃຫ້ເຂົ້າກັບເຊື້ອແປ້ງ.
2. ພວກປະໂລທິດແລະພວກນັກທັມທາຊ່ອງທາງຂ້າພຣະເຢຊູ, ເຂົາໄດ້ຊຸມນຸມວາງແຜນຕົກລົງເປັນການ ລັບໂດຍບໍ່ໃຫ້ກຸ່ມທີ່ເຊື້ອພຣະເຢຊູຮູ້ແຕ່ປະການໃດ.
3. ມາຣະໂກມີຈຸດປະສົງເປີດເຜີງກິນອຸບາຍອັກເລີກລັບຂອງຟາຣີຊາຍແລະພວກນັກທັມວ່າເຂົາບໍ່ດີໃຈ ແລະ ອິດສາທີ່ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນຄົນໃຫ້ຄົນມາຈາກຕາຍ ເພາະເຂົາເອງເຮັດບໍ່ໄດ້.

ຍິງຜູ້ນຶ່ງນະມັສການພຣະເຢຊູ (14:3-9).

1. ພຣະທັມໂຢຮັນໄດ້ບັອກຊື່ຜູ້ຍິງ ແລະບອກຊື່ຜູ້ຈິ່ມຄື; ຜູ້ຍິງແມ່ນນາງມາຣີອາຜູ້ຈິ່ມນັ້ນແມ່ນຢູດາອີສະກາຣີອິດ (ອ່ານໂຢຮັນ 12:3-5). ບອກນັກຮຽນວ່າ ມາຣີອາເປັນຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຢຊູດ້ວຍການເທົດທູນຖວາຍບູຊາ, ສ່ວນຢູດາເປັນຜູ້ຖືຖຽງເງິນ (ນາຍຄັງ) ທີ່ຄິດວ່າການກະທຳຂອງນາງເປັນການສິ້ນເປືອງ.
2. ພຣະເຢຊູພໍ່ໃຈໃນການນະມັສການແລະການຖວາຍຂອງນາງມາຣີອາ.

ຄໍາຖາມທີ່ໄດ້ຖາມທີ່ໜ້າສົນທະນາ

ຄຽວເວົ້າເຖິງບົດຮຽນທີ່ມີຄົນສອງກຸ່ມທີ່ມີຄໍາເຫັນໃນການສ້າງໂບດ ແລ້ວແບ່ງນັກຮຽນເປັນສອງກຸ່ມ.

1. ກຸ່ມນຶ່ງເປັນກຸ່ມທີ່ຢາກສ້າງໂບດໃຫ້ສວຍງາມເພື່ອເປັນທີ່ເໝາະສົມທີ່ຈະຖວາຍກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າ.
2. ກຸ່ມທີສອງ ເປັນກຸ່ມທີ່ບໍ່ຕ້ອງສ້າງຫລາຍ ແຕ່ໃຫ້ປະຫຍັດເອົາເງິນໄປເຮັດວຽກ Ministry, mission trip ເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອຜູ້ທຸກຍາກ.
3. ໃຫ້ເວລາ 5-10 ນາທີເພື່ອອອກຄໍາເຫັນແຕ່ລະຝ່າຍ.
4. ຄຽວອ່ານ ມາຣະໂກ 14:6-9

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 12

ຢູດາເຮັດສິ່ງທີ່ຄິດບໍ່ເຖິງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ມາຣະໂກ 14:11-12, 17-21, 45-50

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

ມາຣະໂກ 3:14-19ກ, 14:1-2, 10-11, 17-21, 32-50

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້

ຢູດາໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດຂາຍພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກ ຮ່ວມທຸກຮ່ວມສຸກແລະເດີນດ້ວຍກັນຕັ້ງຫລາຍເດືອນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:

ບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍຕີ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອປຽບທຽບການການກະທຳຂອງຢູດາກັບພຣະເຊື້ອຊົງເລືອກ ລາວ ແລ້ວຖາມເຮົາເອງວ່າ “ແມ່ນຂ້ານ້ອຍບໍ່?”

ຄຳນຳ

ສິນມະຫາສິນດ ທີ່ພາສາອັງກິດມີຊື່ວ່າ Lord Supper ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນແລງວັນພະຫັດທີ່ບ້ານຂອງນາງມາຣີ ອາທ້ອງຊັນເທິງ, ຫາກເຮົາແປຕາມພາສາອັງກິດ ແມ່ນອນຈະຕ້ອງແປວ່າ ອາຫານແລງຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ ພາສາລາວໄດ້ແປວ່າສິນມະຫາສິນດ ຫລືສິນລະນິກເຖິງການວາຍພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ. ໃນອາຫານຄາບ ແລງນັ້ນເອງພຣະເຢຊູໄດ້ຕັ້ງສິນມະຫາສິນດນີ້ຂຶ້ນ ແລະໃນຄັ້ງນັ້ນມີແຕ່ພວກສາວິກເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮ່ວມກິນ ກັບພຣະອົງ ດ້ວຍເຫດນີ້ໂບດຫລາຍໂບດຈຶ່ງບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຍັງບໍ່ທັນຮັບສິນບັບຕິສະມາຮ່ວມຮັບສິນມະຫາສິນດນີ້. ເມື່ອສາວິກຮັບສິນມະຫາສິນດແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ພາເຂົາໄປອ້ອນວອນທີ່ສວນເຄັດເຊມະເນ.

ຄົນພາຍໃນທໍຣະຍົດ (14:10-14)

ບົດຮຽນແລ້ວເຮົາເຫັນຢູດາເປັນຜູ້ຈົມເສັງດາຍນ້ຳມັນຫອມທີ່ນາງມາຣີອານຳມາສົງພຣະເຢຊູ ແຕ່ພຣະເຢຊູ ຊົງບອກລາວວ່າ “ຊ່າງເທາະ ກວນໃຈນາງເຮັດຫຍັງ ນາງໄດ້ເຮັດການດີແກ່ເຮົາແລ້ວ” (14:6) ເຮືອງນີ້ມີບົດ ຮຽນຊ້ອນຢູ່ຄື; 1. ຮຽນຈາກນາງມາຣີອາ ຢ່າຟັງສຽງຄົນອື່ນເມື່ອທ່ານນະມັສການພຣະເຈົ້າ ເພາະມາຣີອາບໍ່ ໄດ້ສົນໃຈກັບການຈົມຂອງຢູດາ ແຕ່ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ນາງທັນວ່າສົມຄວນ. 2. ຮຽນຈາກຢູດາ ຢ່າເປັນຄົນມັກຈົມ ເຮືອງການຖວາຍຂອງຜູ້ອື່ນ ຫລືບໍ່ຄວນຈົມເສັງດາຍເງິນທີ່ໂບດນຳໄປປຸກສ້າງປົວແບງໂບດ ໂດຍຄິດໃສ່ຢູ ດາເຮືອງນີ້ເຮົາເຫັນພຣະເຢຊູສອນຢູດາມາແລ້ວ.

ລູກາໄດ້ບັນທຶກວ່າ “ອັນນຶ່ງ, ຊາຕານໄດ້ເຂົ້າສູນໃຈຢູດາຜູ້ມີຊື່ວ່າອິສະກາຣີອິດ ຜູ້ຊຶ້ງເປັນຄົນນຶ່ງໃນພວກສາ ວິກສິບສອງຄົນນັ້ນ ຢູດາໄດ້ອອກໄປປຶກສາປະໂລຫິດຕົນໃຫຍ່ ແລະພວກນາຍທະຫານຮັກສາພຣະວິຫານ ວ່າຈະມອບພຣະອົງໃຫ້ເຂົາດ້ວຍວິທີໃດ” (ລູກາ 22:3-4). ສອນເຮົາວ່າແມ່ນແຕ່ສາວິກຜູ້ໃກ້ຊິດກັບພຣະເຢ

ຊູ ມານຊາຕານກະຍັງເຂົ້າສູນໃຈຂອງລາວໄດ້ ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາທັງຫລາຍຄວນຫຍັບເຂົ້າໃກ້ພຣະເຢຊູທຸກວັນ ເພື່ອເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງ ຫລືຫລົງລືມພຣະອົງຍາມເມື່ອມີບັນຫາຊີວິດ.

ເປັນໄປຕາມຄໍາທໍານວາຍ 14:17-21

ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຊຂາຣິຢາ ໄດ້ບັນທຶກທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວໄວ້ວ່າ “ດາບເອີຍ ຈົ່ງຕົ້ນຂັ້ນຕໍ່ສູ້ຄົນລ້ຽງແກະຂອງ ເຮົາ ຈົ່ງຕໍ່ສູ້ຄົນລ້ຽງແກະແລະຜູ້ແກະນັ້ນຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ເຮົາຈະອວ່າຍມີຂອງເຮົາຕໍ່ສູ້ກັບຕົວເລັກຕົວ ນ້ອຍ” (ເສກາລີຍາ 13:7). ແປວ່າການທີ່ຢູ່ດາຈະເປັນຜູ້ທໍຣະຍົດນັ້ນໄດ້ກໍາໜົດໄວ້ແລ້ວ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ທໍານວາຍວ່າຜູ້ນຶ່ງໃນຈໍານວນສິບສອງຄົນຈະທໍຣະຍົດພຣະອົງໃນຄາບເຂົ້າແລງວັນພະຫັດນັ້ນ ແຕ່ພວກສາວົກຕ່າງຄົນຕ່າງກໍຍິນຢັນວ່າຕົນເອງຈະບໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ດ້ວຍເຫດນີ້ເຂົາຈຶ່ງຖາມພຣະອົງວ່າ “ບໍ່ ແມ່ນຂ້ານ້ອຍເດີ” (ຂໍ້ 20).

ຊົງກ່າວວ່າທໍຣະຍົດແລະໜີໄປ14:41-50

ແລ້ວພຣະອົງກໍພາສາວົກໄປອ້ອນວອນທີ່ສວນເຄັດເຊມະເນ ແລະສັ່ງເຂົາໃຫ້ເຝົ້າຣະວັງໂດຍກາຍໄຫວ້ວອນ ແຕ່ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ກັບຄືນມາຫາສາວົກກໍບໍ່ເຫັນວ່າເຂົາໄດ້ເຝົ້າຣະວັງແລະອ້ອນວອນແຕ່ຢ່າງໃດ ນອກຈາກ ນອນຫລັບ ຈຶ່ງຊົງກ່າວວ່າ “ພວກທ່ານຍັງນອນຫລັບເຊົາເມື່ອຍຢູ່ຫລື ພໍເທາະ ເວລາມາເຖິງແລ້ວ ເບິ່ງແມ, ບຸດມະນຸດກໍາລັງຈະຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງຄົນບາບຈົ່ງລຸກຂັ້ນພາກັນໄປເທາະ ເບິ່ງແມ, ຜູ້ທີ່ມອບເຮົານັ້ນມາ ໃກ້ແລ້ວ” (ຂໍ້ 41-42).

ຝ່າຍຢູດາໄດ້ນໍາພວກມະຫາປະໂຮຫິດແລະພວກທະຫານມາຈັບພຣະເຢຊູ ເໝືອນຈັບຜູ້ຮ້າຍຂ້າຄົນເມື່ອ ເປັນເຊັ່ນພວກສາວົກກໍພາກັນຢ້ານ ແລະໜີຜ່າຍຈາກພຣະເຢຊູໝົດທຸກຄົນ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ພວກແມ່ຍິງທີ່ອຸບໂມງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

ມາຣະໂກ 15:40--16:8

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:

ມາຣະໂກ 15:40--16:8

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້

ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອພວກຜູ້ຍິງຈຶ່ງເຝົ້າຢູ່ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ຕລອດເຖິງອຸບໂມງຝັງສິບ

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:

ທ່ານໄດ້ໄປທີ່ນັ້ນບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອຮຽນຮູ້ຄວາມສຳຄັນທີ່ພວກຜູ້ຍິງຢູ່ກັບພຣະເຢຊູທີ່ໄມ້ກາງແຂນ, ໄປຍັງອຸບໂມງຝັງສິບ ແລະເປັນອຸບໂມງຫວ້າງເປົ່າ.

ຄຳນຳ

ໃຫ້ຄຣູພະຍາຍາມຊອກຮູບເຣື່ອງການຄົ້ນພຣະຊົນ ຫລື ວິດີໂອເຣື່ອງການຄົ້ນພຣະຊົນມາປະດັບຫ້ອງຮຽນ ຫລືສາຍວິດີໂອນັ້ນກ່ອນເຂົ້າບົດຮຽນ ເພື່ອຊ່ອຍນັກຮຽນໃຫ້ເຫັນຮູບພາບການຄົ້ນພຣະຊົນດີຂຶ້ນ.

ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ (ມາຣະໂກ 15:40-47)

ເນັ້ນໜັກບົດຮຽນດັ່ງນີ້;

1. ພວກທະຫານໄດ້ຄຸມພຣະອົງໃຫ້ແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະອົງໄປແຕ່ 9 ໂມງເຊົ້າ (15:25). ແຕ່ມາຣະໂກບັນທຶກວ່າ ສາມໂມງເຊົ້າ. ໃຫ້ອະທິບາຍເຣື່ອງຂອງໂມງຕາມບົດຮຽນ.

2. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາຕົວຢ່າງເຣື່ອງຂອງພໍ່ເຖົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າມາເລົ່າຕອນໃກ້ຈະຕາຍ ໄດ້ມີພວກລູກຫລານຫາກ່ອນສິ້ນໃຈ, ທ່ານສາມາດປຸງເອົາເຣື່ອງປະສົບການຂອງທ່ານຫາກມີ.

3. ນາງມາຣີອາພ້ອມດ້ວຍພວກຜູ້ຍິງອື່ນໆທີ່ຮັກພຣະເຢຊູ ພາກັນເຝົ້າຢູ່ທີ່ໄມ້ກາງແຂນດ້ວຍນ້ຳຕາໄຫລເພື່ອສະແດງອອກເຖິງຄວາມທຸກໂສກເສົ້າທີ່ເຫັນພຣະເຢຊູໄດ້ທົນທຸກທໍຣະມານທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. ໃຫ້ສົນທະນາກັບຮັກຮຽນວ່າຕອນນີ້ພວກສາວິກໄປໃສ?

ຊົງຄົ້ນພຣະຊົນ (ມາຣະໂກ 16:1-8)

1. ພຣະເຢຊູວາຍພຣະຊົນໃນວັນສຸກເວລາສາມໂມງ, ວັນເສົາເປັນວັນທີສອງ ແລະວັນອາທິດເປັນ

ວັນຖ້ວນສາມ, ວັນຖ້ວນສາມແລະສາມວັນນັ້ນແຕກຕ່າງກັນແນວໃດນັ້ນຄ່ອຍໂອ້ລົມກັບນັກຮຽນ.

2. ກ່າວເຖິງໂຢເຊບ ເພາະລາງຄົນເຂົ້າໃຈວ່າແມ່ນໂຢເຊບຜົວຂອງນາງມາຣີອາ, “ຝ່າຍໂຢເຊບ ໄດ້ຊື່ຜ້າປ່ານ ແລະເມື່ອອັນເຊີນພຣະສົບລົງມາຈາກໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ ກໍເອົາຜ້າປ່ານນັ້ນຫຸ້ມທໍ່ໄວ້ ແລ້ວອັນເຊີນພຣະສົບໄປບັນຈຸວາງໄວ້ໃນອຸບໂມງ ທີ່ສະກັດໄວ້ໃນຫີນແລະກຶ່ງກ້ອນຫີນອັດປາກອຸບໂມງໄວ້ ຝ່າຍມາຣີອາໄທມັກດາລາແລະມາຣີອາແມ່ຂອງໂຢເຊບ ກໍໄດ້ເຫັນບ່ອນທີ່ໂຢເຊບບັນຈຸພຣະສົບໄວ້ນັ້ນ” (ມາຣະໂກ 15:46-47).

3. ຍັງຍືນວ່າບໍ່ແມ່ນໂຢເຊບຜົວຂອງນາງມາຣີອາໂດຍມັດທາຍ. “ເມື່ອຄໍ່າມາແລ້ວມີເສດຖີຄົນນຶ່ງຊື່ໂຢເຊບ ເປັນໄທບ້ານອາຣີມາທາຍ ຊຶ່ງໄດ້ເຂົ້າເປັນສິດຂອງພຣະເຢຊູເໝືອນກັນ (ອ່ານ ມັດທາຍ 27:57-61)

4. ໃນວັນຖ້ວນສາມພວກຜູ້ຍິງພາກັນໄປອຸບໂມງຝັງສົບ. “ເມື່ອວັນສະບາໂຕລ່ວງໄປແລ້ວມາຣີອາໄທມັກດາລາ ມາຣີອາແມ່ຂອງຢາໂກໂບ ແລະນາງຊາໂລເມ ໄດ້ຊື່ເຄື່ອງຫອມເພື່ອຈະເອົາໄປທົດສົງ ພຣະສົບຂອງພຣະອົງ” (ຂໍ້ 16:1).

5. ຄວາມກະຕືລື່ນຢາກໄປອຸບໂມງຈົນລືມໄປວ່າເຂົາບໍ່ມີແຮງຈະກຶ່ງຫີນທີ່ອັດປາກອຸບໂມງອອກໄດ້ “ໃຜໜ້າຈະກຶ່ງກ້ອນຫີນອອກຈາກປາກອຸບໂມງໃຫ້ເຮົາ” (ຂໍ້ 3).

6. ເມື່ອພວກແມ່ຍິງເຂົ້າໄປໃນຖ້ຳກໍມີເທວະດາບອກເລົ່າເຫດການທັງໝົດໃຫ້ເຂົາຟັງ “ຢ່າຕົກໃຈເທາະ ພວກນາງມາຊອກຫາພຣະເຢຊູໄທນາຊາເຣັດ ຜູ້ຖືກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ພຣະອົງຊົງຖືກບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາແລ້ວ

7. ພຣະທັມລູກາ 24:9-10 ໄດ້ບອກຕໍ່ໄປວ່າ “ແລະເມື່ອໄດ້ກັບໄປຈາກອຸບໂມງແລ້ວ ເຂົາໄດ້ບອກເຫດການທັງປວງນັ້ນແກ່ພວກສົບເອັດຄົນນັ້ນແລະຄົນອື່ນໆ ເໝືອນກັນຜູ້ທີ່ໄດ້ບອກເຫດການນັ້ນແກ່ພວກອັດສາວິກ ຄືມາຣີອາມັກດາລາ ໂຢຮັນນາ ມາຣີອາແມ່ຂອງຢາໂກໂບ ພ້ອມດ້ວຍຜູ້ອື່ນໆທີ່ຢູ່ກັບເຂົາ”

8. ຊັກຊວນນັກຮຽນໃຫ້ຮຽນເອົາແບບຢ່າງຂອງພວກແມ່ຍິງເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ໄປບອກຜູ້ອື່ນວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຊົງຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ.

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນຄຣິສຕັສ

ພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ກັບເຮົາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມັດທາຍ 1:18-25
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມັດທາຍ 1:18-25
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້	ເພື່ອບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູມີຄວາມສຳຄັນອັນໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຄຳວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະຄຳວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ກັບເຮົາ.

ຄຳນຳ

ບົດຮຽນນີ້ຈະບໍ່ເວົ້າເຮືອງຄຣິສຕັສທົ່ວໄປ ແຕ່ຈະເນັ້ນໜັກເຮືອງຂອງໂຢເຊ, ເຮືອງຂອງນາງມາຣີອາ ແລະ ເຮືອງຂອງເທວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າລົງມາເຂົ້າຄວາມຝັນຂອງໂຢເຊບ ເພື່ອບອກຂ່າວແລະຊ່ອຍລາວໃນການຕັດສິນໃຈ.

ຕັ້ງຄັນໂດຍບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ກັບຊາຍໃດ (ມັດທາຍ 1:18-19)

ການທີ່ຜູ້ຍິງຕັ້ງຄັນໂດຍບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ກັບຊາຍນັ້ນເປັນການຕັ້ງຄັນທີ່ເໝືອທັມະຊາດ, ພວກວິທະຍາສາດ ໃນສມັຍນີ້ເຮັດໄດ້ ແຕ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີສ່ວນປະກອບຈາກຜູ້ຊາຍເສັຍກ່ອນ. ການຕັ້ງທ້ອງຂອງນາງມາຣີອາ ເໝືອວິທະຍາສາດ ແລະຍັງຍິ່ງໄປກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມະນຸດຈະເຂົ້າໃຈໄດ້, ມັດທາຍບອກວ່ານາງມາຣີອາມີທ້ອງດ້ວຍຣິດເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຣິສຸດ ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນຍັງມີຄຳຖາມຕ່າງໆ ເພາະມັນເກີນກວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈ. ລາງເທື່ອເຮົາລິມຄິດໄປວ່າເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງມະນຸດທີ່ປະກອບດ້ວຍທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເຫັນແລະບໍ່ເຫັນໃນຮ່າງກາຍຂອງຄົນ ດ້ວຍເຫດນີ້ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງມະນຸດຈົນຄົບພາກສ່ວນເຊັ່ນນີ້ ມັນກໍເປັນການງ່າຍທີ່ພຣະອົງຈະໃຫ້ນາງມາຣີອາຕັ້ງຄັນໂດຍບໍ່ສົມສູ່ກັບຊາຍ, ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງເມື່ອພຣະເຈົ້າສ້າງມະນຸດດ້ວຍດິນມາກ່ອນສັນໃດ ຫາກພຣະອົງຈະບັນດານໃຫ້ມາຣີອາຕັ້ງຄັນທີ່ມະນຸດບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈ ພຣະອົງກໍເຮັດໄດ້ເພາະພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງ.

1. ມັດທາຍໄດ້ຍັງຍືນຄວາມບໍ່ຣິສຸດຜຸດຜ່ອງຂອງນາງມາຣີອາວ່າ “ຄົນນາງມາຣີອາຜູ້ເປັນມານດາຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນ ໄດ້ເປັນຄູ່ໝັ້ນກັບໂຢເຊບແລ້ວ ກ່ອນເວລາເຂົາໄດ້ເປັນຄູ່ຜົວເມັງກັນກໍປາກົດວ່າ ນາງມີທ້ອງແລ້ວດ້ວຍຣິດເດດພຣະວິນຍານບໍ່ຣິສຸດ” (ຂໍ້ 18).

2. ໂຢເຊບວາງແຜນຖອນໝັ້ນຢ່າງລັບໆ ແປວ່າບໍ່ໄດ້ປະກາດເໝືອນດັ່ງຕອນໝັ້ນ “ຝ່າຍໂຢເຊບຜູ້ເປັນຄູ່ໝັ້ນຂອງນາງເປັນຄົນມີສິນທັມ ແຕ່ປານນັ້ນທ່ານບໍ່ຢາກໃຫ້ເຮືອງນີ້ເປັນທີ່ອັບອາຍຂາຍໜ້າແກ່ນາງ ຈຶ່ງຕັດສິນໃຈວ່າຈະຖອນໝັ້ນເສັ້ນຢ່າງລັບໆ” (ຂໍ້ 19).

3. ເວົ້າໃຫ້ນັກຮຽນຟັງການໝັ້ນໃນສັມຍນັ້ນຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ແລ້ວໃນບົດຮຽນ

ບຸດນ້ອຍໂດຍຮິດເດດພຣະວິນຍານ (ມັດທາຍ 12:20-25)

1. ເທວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ນິມິດຜ່ານທາງຄວາມຝັນຂອງໂຢເຊບ “ແຕ່ເມື່ອໂຢເຊບຍັງຄົດໃນເຮືອງນີ້ຢູ່ ກໍມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາປາກົດແກ່ໂຢເຊບໃນຄວາມຝັນວ່າ, “ໂຢເຊບບຸດດາວິດເອີຍ, ຢ່າຊູ່ຢ້ານທີ່ຈະຮັບນາງມາຮືອາມາເປັນເມັງຂອງເຈົ້າ ເພາະວ່າຜູ້ຊຶ້ງປະຕິສົນທິໃນທ້ອງຂອງນາງກໍເປັນໂດຍເດດພຣະວິນຍານບໍ່ຮືສຸດ” (ຂໍ້ 20).

2. ໂຢເຊບປະຕິບັດຕາມຄໍາບອກເລົ່າຂອງເທວະດາ “ເມື່ອໂຢເຊບຕື່ນຂຶ້ນກໍເຮັດຕາມຄໍາທີ່ເທວະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງນັ້ນ ຄືຮັບເອົານາງມາຮືອາມາເປັນພັຣຍາຂອງຕົນແຕ່ບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ກັບນາງຈົນປະສູດບຸດຊາຍແລ້ວ ແລະໂຢເຊບໄດ້ເອີ້ນຊື່ບຸດນັ້ນວ່າ ເຢຊູ” (ຂໍ້ 24-25). ຫລັງຈາກໂຢເຊບໄດ້ຮູ້ແຈ້ງເຫັນຈິງຈາກເທວະດາຜ່ານທາງຄວາມຝັນຂອງເພິ່ນແລ້ວ ເມື່ອເພິ່ນຕື່ນຂຶ້ນເພິ່ນກໍປະຕິບັດຕາມຄໍາບອກເລົ່າຂອງເທວະດາ ຄືຮັບເອົານາງມາຮືອາມາເປັນພັຣຍາດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ກັບນາງຈົນບຸດນ້ອຍເຢຊູບັງເກີດ.

3. ເລົ່າໂລມໃຈນັກຮຽນໃຫ້ຮຽນເອົາແບບຢ່າງຂອງໂຢເຊບໃນການປະຕິບັດຄວາມເຊື່ອ.

4. ນໍາພານັກຮຽນອ້ອນວອນດ້ວຍການຂອບພຣະຄຸນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະອ້ອນວອນຂໍການຊົງນໍາແລະແກ້ໄຂເມື່ອພົບກັບບັນຫາເຮືອງການຕັດສິນໃຈ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌